

Publikatieblad

van de Europese Gemeenschappen

20e jaargang nr. C 200

22 augustus 1977

Uitgave in de Nederlandse taal

Mededelingen en bekendmakingen

Inhoud

I Mededelingen

Europees Parlement

Schriftelijke vragen:

nr. 37/77 van de heer Jahn aan de Commissie Betreft: Huidige stand van het sociale actieprogramma van de Europese Gemeenschappen	1
nr. 46/77 van de heer Jahn aan de Commissie Betreft: Harmonisatie van het levensmiddelenrecht in de Gemeenschap	5
nr. 61/77 van de heer Lemoine aan de Commissie Betreft: Invoer van zuivelprodukten	5
nr. 95/77 van de heer Guerlin aan de Commissie Betreft: Spuitbussen	8
nr. 100/77 van de heer Müller-Hermann aan de Commissie Betreft: Kerncentrales en energiebeleid	8
nr. 101/77 van de heer Normanton aan de Commissie Betreft: Pijpleidingen	10
nr. 112/77 van de heer Waltmans aan de Commissie Betreft: Uitspraak van de rechtbank te Freiburg inzake de voorgenomen bouw van een kerncentrale te Wyhl	11
nr. 135/77 van de heer Cousté aan de Commissie Betreft: Informatie voor de consumenten	12
nr. 136/77 van de heer Cousté aan de Commissie Betreft: Status van de handelsagent	13
nr. 137/77 van de heer Hougardy aan de Raad Betreft: Rechtstreekse verkiezingen in het Verenigd Koninkrijk	14
nr. 138/77 van de heer Jahn aan de Commissie Betreft: Inbreuk op het gemeenschapsrecht door de DFB	14
nr. 139/77 van de heer Lenihan aan de Commissie Betreft: Aanwerving van hoge Ierse ambtenaren	15

Inhoud (vervolg)

nr. 140/77 van de heer Lenihan aan de Commissie Betreft: Aanwerving van een directeur-generaal met de Ierse nationaliteit	16
nr. 141/77 van de heer Dondelinger aan de Commissie Betreft: Verzet tegen de kernenergie	17
nr. 142/77 van de heer Dondelinger aan de Raad Betreft: Europese verkiezingen en stemrecht	17
nr. 143/77 van de heer Dondelinger aan de Commissie Betreft: Financiering door de EIB van een hotel te Abidjan	18
nr. 144/77 van de heer Dondelinger aan de Commissie Betreft: Bescherming van babyzeehonden	18
nr. 145/77 van mevrouw Kruchow aan de Commissie Betreft: Munitie voor de jacht	19
nr. 146/77 van mevrouw Kruchow aan de Commissie Betreft: Verontreiniging van de lucht	19
nr. 147/77 van de heer Creed aan de Commissie Betreft: Invoer van levende schapen	20
nr. 148/77 van de heer McDonald aan de Commissie Betreft: Reclame voor alcoholhoudende dranken	21
nr. 152/77 van de heer Hougardy aan de Commissie Betreft: Europese Stichting	21
nr. 153/77 van de heer Waltmans aan de Commissie Betreft: Opbergen van kernafval	22
nr. 158/77 van de heer Ellis aan de Commissie Betreft: Lijst van kerncentrales in de Gemeenschap	23
nr. 163/77 van de heer Martens aan de Commissie Betreft: Levering tarwe als wereldvoedselhulp	24
nr. 164/77 van de heer Martens aan de Commissie Betreft: Suiker uit de ACP-landen	25
nr. 166/77 van de heer Maigaard aan de Raad Betreft: Verdragwijzigingen	26
nr. 171/77 van de heer Maigaard aan de Raad Betreft: Toepassingsgebied van artikel 235 van het EEG-Verdrag	26
nr. 175/77 van de heer Maigaard aan de Commissie Betreft: Bevoegdheid van de EG op het gebied van milieubescherming	27
nr. 177/77 van de heer Kofoed aan de Commissie Betreft: Rundvleesmarkt	28
nr. 178/77 van de heer Hougardy aan de Commissie Betreft: Vermindering van het huishoudelijk energieverbruik	29
nr. 181/77 van de heer Durieux aan de Raad Betreft: Rechten van de burgers van de Gemeenschap	29

(Vervolg op blz. 3 van de omslag)

Inhoud (vervolg)

nr. 186/77 van de heer Evans aan de Commissie Betreft: Programma's voor regionale ontwikkeling	30
nr. 189/77 van de heer Hoffmann aan de Commissie Betreft: Toekomstige verhouding van de Commissie met de plaatselijke en regionale instanties	31
nr. 195/77 van de heer Martens aan de Commissie Betreft: Interventie brood- en voedergranen 1973 en 1976	32
nr. 196/77 van de heer Martens aan de Commissie Betreft: Interventie voor varkensvlees 1974 en 1976	32
nr. 197/77 van de heer Martens aan de Commissie Betreft: Interventies voor rundvlees 1974 en 1976	33
nr. 198/77 van de heer Martens aan de Commissie Betreft: Interventies voor zuivelprodukten 1973 en 1976	34
nr. 201/77 van de heer Howell aan de Commissie Betreft: Boterproductie	35
nr. 207/77 van de heer Seefeld aan de Commissie Betreft: Reflecterende kentekenplaten van motorvoertuigen	35
nr. 208/77 van mevrouw Ewing aan de Commissie Betreft: Verslag over regionale cultuur	36
nr. 210/77 van de heer Cousté aan de Commissie Betreft: Belasting op bier en wijn in de Europese Gemeenschap	36
nr. 216/77 van de heer Dondelinger aan de Commissie Betreft: Rechten van de mens	37
nr. 224/77 van de heer W. Müller en de heer Spillecke aan de Commissie Betreft: Saccharine	37
nr. 225/77 van de heer Evans aan de Commissie Betreft: Milieubescherming	38
nr. 226/77 van de heer Evans aan de Commissie Betreft: Publikatie van een jaarlijks rapport	39
nr. 228/77 van de heer Seefeld aan de Commissie Betreft: Betrekkingen tussen de EEG en Zweden	39
nr. 229/77 van de heer Howell aan de Commissie Betreft: Schriftelijke vragen	40
nr. 238/77 van de heer Dondelinger aan de Commissie Betreft: Belediging van leden van de Commissie van de Europese Gemeenschappen	40
nr. 266/77 van de heer K. Nyborg aan de Commissie Betreft: Aanstelling van Deense tolken bij de Instellingen van de Gemeenschap	41
nr. 293/77 van de heer Osborn aan de Commissie Betreft: Energiebesparingsprogramma's	41

I

(Mededelingen)

EUROPEES PARLEMENT

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 37/77

van de heer Jahn

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(17 maart 1977)

Betreft: Huidige stand van het sociale actieprogramma van de Europese Gemeenschappen

Zoals men weet, heeft de Raad zich in zijn sociale actieprogramma van 21 januari 1974 ⁽¹⁾ bereid verklaard om gedurende een eerste etappe, die de periode van 1974 tot en met 1976 bestrijkt, de maatregelen vast te stellen die noodzakelijk zijn voor de verwezenlijking van de volgende doelstellingen:

- volledige en optimale werkgelegenheid in de Gemeenschap,
- verbetering van de levens- en arbeidsomstandigheden, zodat de onderlinge aanpassing daarvan op de weg van de vooruitgang mogelijk gemaakt,
- toenemende inschakeling van de sociale partners bij de economische en sociale besluitvorming van de Gemeenschap en van de werknemers bij de gang van zaken in de ondernemingen.

⁽¹⁾ PB nr. C 13 van 12. 2. 1974, blz. 1.

1. Kan de Commissie nu de eerste etappe van het programma is afgelopen, een kort overzicht geven over de stand van de tenuitvoerlegging en uiteenzetten waarom bepaalde maatregelen nog niet zijn genomen en wanneer deze mogen worden verwacht?
2. Hoe komt het dat nog steeds geen uitvoering is gegeven aan de sub b) genoemde prioritaire actie, te weten „opstelling van het eerste actieprogramma dat met name betrekking heeft op de hygiëne, de arbeidsveiligheid, de gezondheid van de werknemers, de herindeling der taken, te beginnen in die sectoren van de bedrijvigheid met de ongunstigste arbeidsomstandigheden”?
3. Waarom is de Commissie haar in het programma neergelegde verplichting om de Raad „vóór 31 december 1976 een afgerond pakket maatregelen voor een nieuwe etappe voor te leggen” niet nagekomen en wanneer zal zij dit verzuim herstellen?

Antwoord

(8 juni 1977)

1. De huidige staat van uitvoering van het sociale actieprogramma vindt men weergegeven in onderstaand overzicht.

Hieruit blijkt dat de Raad zijn goedkeuring heeft gehecht aan de tien acties die vóór 1 april 1974 door de Commissie in het kader van het sociale actieprogramma werden ingediend en dat met betrekking tot vrijwel alle acties waaraan

de Raad in zijn resolutie van 21 januari 1974 ⁽¹⁾ prioriteit had toegekend, door de Commissie voorstellen werden ingediend of concrete acties werden uitgevoerd.

Ook de grote meerderheid van de andere in het sociale actieprogramma genoemde acties, waaraan evenwel geen prioriteit werd toegekend, is voorwerp geweest van voorstellen of maatregelen van de zijde van de Commissie.

⁽¹⁾ PB nr. C 13 van 12. 2. 1974, blz. 1.

2. Na bespreking in het Raadgevend Comité voor de veiligheid, hygiëne en bescherming van de gezondheid op de arbeidsplaats heeft de Commissie eind december 1976 haar goedkeuring gehecht aan de hoofdlijnen van een actieprogramma dat nader zal worden uitgewerkt.

3. Op de 424e zitting van de Raad op 9 december 1976 heeft de Commissie een pakket maatregelen voorgelegd die in staat van uitvoering zijn en die het verlengstuk vor-

men van de tot nu toe in het kader van het sociale actieprogramma ondernomen acties.

De Commissie is voorts voornemens deze maatregelen met andere initiatieven aan te vullen. Met name bestudeert zij thans hoe de acties op sociaal gebied kunnen worden geïntegreerd in de werkzaamheden die in het kader van het vierde programma voor de economische politiek op middellange termijn zijn verricht.

BIJLAGE

Staat van uitvoering van het sociale actieprogramma

Situatie eind maart 1977

I. <i>Vóór 21 januari 1974 bij de Raad ingediende voorstellen</i> I.1. Steunverlening door het Europees Sociaal Fonds ten behoeve van — migrerende werknemers — gehandicapten Goedgekeurd door de Raad op 10 juni 1974 (Besluit 74/327/EEG en 74/328/EEG van 27 juni 1974). I.2. Eerste actieprogramma van de Gemeenschap met betrekking tot de beroepsrevalidatie van gehandicapten Goedgekeurd op 10 juni 1974 (Resolutie van 27 juni 1974). I.3. Oprichting van een algemeen Europees comité voor de arbeidsveiligheid en uitbreiding van de bevoegdheden van het permanent orgaan Goedgekeurd op 10 juni 1974 (Besluit 74/325/EEG en 74/326/EEG van 27 juni 1974). I.4. Richtlijn inzake de gelijke beloning van mannen en vrouwen Goedgekeurd op 17 december 1974 (Richtlijn 75/117/EEG van 10 februari 1975). I.5. Algemene invoering van de veertigurige werkweek en vier weken vakantie met behoud van loon Goedgekeurd op 17 juni 1975 (Aanbeveling van 22 juli 1975). I.6. Oprichting van een Europese stichting voor de verbetering van de levens- en arbeidsomstandigheden Goedgekeurd op 17 december 1974 (Verordening (EEG) nr. 1365/75 van 26 mei 1975).	I.7. Richtlijn betreffende de onderlinge aanpassing van de wetgeving van de Lid-Staten inzake collectief ontslag Goedgekeurd op 17 december 1974 (Richtlijn 75/129/EEG van 17 februari 1975). II. <i>Bij de Raad vóór 1 april 1974 in te dienen voorstellen</i> II.5. Eerste actieprogramma ten behoeve van de migrerende werknemers Vervangen door het programma (zie hieronder). II.2. Oprichting van een Europees centrum voor de ontwikkeling van de beroepsopleiding Goedgekeurd op 17 december 1974 (Verordening (EEG) nr. 337/75 van 10 februari 1975). § 12. Richtlijn betreffende de onderlinge aanpassing van de wetgeving inzake het behoud van rechten van de werknemers bij overdracht van ondernemingen, bedrijven of gedeelten van bedrijven Voorstel voor een richtlijn van 29 mei 1974, goedgekeurd op 9 december 1976 (Richtlijn 77/187/EEG van 14 februari 1977). II. <i>Acties waaraan de Raad in zijn resolutie van 21 januari 1974 prioriteit heeft toegekend</i> II.1. Overleg inzake het arbeidsmarktbeleid van de Lid-Staten Oprichting van een werkgroep ad hoc van hoge ambtenaren op het terrein van de arbeidsvoorziening. Vorming van een groep hoog gekwalificeerde onafhankelijke deskundigen.

- II.5. Actieprogramma ten behoeve van de migrerende werknemers
Goedgekeurd op 18 december 1975 (Resolutie van 9 februari 1976).
- II.2. Het ten uitvoer leggen van een gemeenschappelijk beroepsopleidingbeleid
Ontwerp-aanbeveling inzake de voorbereiding op het beroep voor werkloze of door werkloosheid bedreigde jongeren van 9 augustus 1976.
Ontwerp-aanbeveling betreffende de beroepsopleiding van vrouwen in voorbereiding.
- II.4. Acties ten einde de gelijkheid van mannen en vrouwen in het arbeidsproces te verwezenlijken
Goedgekeurd op 18 december 1975;
(Richtlijn 76/207/EEG van 9 februari 1976).
Voorstel voor een richtlijn sociale zekerheid van 3 januari 1977 (COM(76) 650 def.).
- II.9 en 10.
— Overleg over het beleid inzake sociale bescherming
Oprichting van een werkgroep ad hoc van hoge ambtenaren op het terrein van de sociale zekerheid.
Oprichting van een groep hoog gekwalificeerde onafhankelijke deskundigen.
— Uitbreiding van de sociale bescherming
Ontwerp-aanbeveling van de Commissie van 16 juni 1976 (COM(76) 295 def.).
— Aanpassing van de sociale verzekeringsuitkeringen (indexering)
Mededeling van de Commissie aan de Raad van 11 januari 1977 (COM(76) 719 def.).
- II.8. Actieprogramma inzake arbeidsveiligheid en -hygiëne
„Beleidslijnen voor een communautair programma” van 8 april 1975.
Ontwerp actieprogramma in voorbereiding.
- III.10. Taakverrijking
Mededeling van de Commissie aan de Raad van 3 juni 1976 (COM(76) 253 def.) waarvan de Raad op 9 december 1976 kennis heeft genomen.
- II.11. Specifieke maatregelen ter bestrijding der armoede
Goedgekeurd op 17 juni 1975
(Besluit 75/458/EEG van 22 juli 1975);
Verslag van de Commissie aan de Raad over de uitvoering van 13 maart 1977 (COM(76) 718 def.).
- III.15. Bevorderen van de deelneming der werknemers aan de gang van zaken in de ondernemingen. Het gewijzigd voorstel inzake Europese naamloze vennootschappen bevatte een aantal uitvoerige bepalingen over de medezeggenschap van de werknemers in deze vennootschappen (gewijzigd voorstel, bij de Raad ingediend op 13 mei 1975)
In november 1975 publiceerde de Commissie een groenboek over de medezeggenschap van de werknemers waarin bepaalde richtsnoeren worden gegeven voor de discussie over de coördinatie van de nationale wetgevingen op dit terrein.
- § 12. De toenemende inschakeling van de sociale partners bij de besluitvorming van de Gemeenschap
Reactivering van het permanent comité voor arbeidsmarktvraagstukken.
Organisatie van de tripartite conferentie over de toekomstige Europese sociale politiek van 16 december 1976.
Organisatie van twee tripartite conferenties waaraan deelgenomen werd door de ministers van Economische Zaken, van Financiën en van Arbeid, de Commissie en de sociale partners op 18 november 1975 en 24 juni 1976.
- III. *Niet-prioritaire en complementaire acties*
- II.3. Behoud van inkomen voor werknemers die herschoold worden of op zoek zijn naar een betrekking
Aan deze actie is niet vastgehouden wegens gebleken moeilijkheden.
- II.5. Actieprogramma ten behoeve van de migrerende werknemers
Specifieke maatregelen:
Ontwerp-richtlijn met betrekking tot het onderwijs aan migrantenkinderen van 28 juli 1976.
Verordening met betrekking tot de uitbreiding van de vakbondsrechten van de migrerende werknemers, goedgekeurd op 18 november 1975.
Ontwerp-richtlijn inzake de bestrijding van de illegale migratie en de illegale arbeid van 3 november 1976 (COM(76) 331 def.).
Geleidelijke coördinatie van het immigratiebeleid: het advies van het raadgevend comité voor het vrije verkeer werd uitgebracht op 14 december 1976. Een mededeling ter zake is in voorbereiding.
- II.6. Programma op lange termijn voor de sociale herintegratie van gehandicapten
Het rapport van de Commissie aan de Raad over de tenuitvoerlegging en de resultaten van het eerste programma bevat een hoofdstuk gewijd aan de verdere tenuitvoerlegging van het programma.
- II.7. Toezicht op de uitzendbedrijven
Geen actie op dit ogenblik.

- II.12. Europees vakbondsinstituut
De Raad heeft op 20 december 1976 aan dit instituut een startsubsidie van 30 000 RE toegekend.
- III.1. Uitbouw van de uitwisseling van jonge werknemers
Eerste experimenteel programma volgens nieuwe opzet in staat van uitvoering. Een tweede programma is in voorbereiding.
- III.2. Jonge werklozen, oudere werknemers en vrouwen die terugkeren tot het arbeidsproces
Het besluit van de Raad betreffende steun uit het Europees Sociaal Fonds (art. 4) ten behoeve van maatregelen ter bevordering van de tewerkstelling en mobiliteit van jongeren werd goedgekeurd op 17 juni 1975.
Zie voorts acties II.2 en II.4.
- III.3. Analyses, prognoses, studies met betrekking tot de arbeidsmarkt
Op 17 juni 1975 heeft de Raad het licht op groen gezet voor het werkprogramma van de Commissie op arbeidsmarktterrein, met name wat betreft
— het overleg over het arbeidsmarktbeleid,
— een mededeling over de arbeidsmarktprognoses,
— een programma voor arbeidsmarktonderzoek.
— Oprichting van een werkgroep voor arbeidsmarktprognoses die in juli 1976 een verslag heeft uitgebracht over de prognoses inzake de arbeidsmarkt in de Gemeenschap tot 1980.
- III.5. Europees Sociaal Budget
Op 4 december 1974 heeft de Commissie het eerste Sociaal Budget ingediend.
In maart 1976 heeft zij het herziene eerste Sociaal Budget bij de Raad ingediend.
Op 30 april 1976 heeft de Raad zijn goedkeuring gehecht aan de doelstellingen van een sociaal budget en van de richtsnoeren voor het tweede Europees Sociaal Budget.
Op dit ogenblik is dit tweede budget in voorbereiding.
- III.6. Uitbreiding van de sociale indicatoren
Het systeem van de „objectieve indicatoren” in het sociaal verslag 1972 werd uitgebreid in de verslagen 1973 tot 1976.
In 1977 zal het BSEG een voor meerdere doeleinden bruikbare steekproefenquête houden, waarvan de uitkomsten de mogelijkheid zullen openen tot het opstellen van „kwalitatieve indicatoren” voor de terreinen „gezondheid” en „huisvesting”.
- III.7. Minimumlonen
Een ontwerp-rapport over de laagste lonen nadert zijn voltooiing.
- III.8. Inkomens- en vermogensstatistieken
Op dit ogenblik wordt gewerkt aan studies over het niveau en de structuur van de primaire niet-looninkomens en van de vermogens in de verschillende Lid-Statens.
- III.9. Bezitsvorming
De Commissie is voornemens een gereedgekomen beschrijvend verslag over de thans in de Lid-Statens geldende regelingen met haar conclusies binnenkort bij de Raad in te dienen.
- III.11. Statistische enquêtes over de arbeidsongevallen
Deze actie maakt deel uit van het actieprogramma „arbeidsveiligheid” (II.8).
- III.12. Bescherming van de gezondheid tegen milieuvervuiling en -hinder
Verschillende ontwerp-richtlijnen werden in 1975 en 1976 bij de Raad ingediend. Daarnaast werd een herziene lijst van verontreinigende stoffen van het actieprogramma inzake milieubescherming door de Raad goedgekeurd.
- III.13. Uitbreiding van het programma inzake stralingsbescherming
De algemene herziening van de communautaire normen inzake stralingsbescherming kwam in 1976 gereed.
1974: opstelling van ontwerp-aanbevelingen inzake de bescherming van personen die blootgesteld zijn aan het gevaar van laserstralen en microgolven.
1975: opstelling van een ontwerp-aanbeveling ter beperking van de blootstelling aan straling van zieken voor diagnostische en therapeutische doeleinden.
Op 10 oktober 1975 voorstel voor een meerjarenprogramma (1976 tot 1980) voor onderzoek inzake biologische en gezondheidsbescherming.
- III.14. Sociale woningbouw
Proefprojecten gericht op de integratie van migrerende werknemers zijn in staat van uitvoering.
In 1976 werden vier proefprojecten en vijf studies uitgevoerd met betrekking tot de verwijdering van bouwtechnische belemmeringen voor gehandicapten.
- III.16. Uitbreiding van de paritaire comités
Contact werd opgenomen en vergaderingen werden belegd om de mogelijkheden tot ontmoetingen op communautair niveau te verruimen voor de bouwnijverheid, de metaalindustrie, enkele sectoren van de levensmiddelenindustrie en de schoenindustrie.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 46/77van de heer **Jahn**

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(21 maart 1977)

Betreft: Harmonisatie van het levensmiddelenrecht in de Gemeenschap

In mijn schriftelijke vraag nr. 544/76 ⁽¹⁾ heb ik de Commissie gevraagd wat zij dacht te ondernemen opdat de Lid-Staten onverwijld hun verplichtingen ter zake zouden nakomen.

In haar antwoord van 11 januari 1977 deelde de Commissie mede dat zij de Lid-Staten systematisch herinnert aan hun verplichtingen in verband met de opnemings van de richtlijnen in het nationale recht en de toezending van de betrokken uitvoeringsteksten aan de Commissie.

Kan de Commissie verklaren waarom zij tegen de in de laatste alinea van haar antwoord met name genoemde Lid-Staten nog geen procedure wegens schending van het Verdrag heeft ingeleid, hoewel de richtlijnen die tot dusver nog niet in het nationale recht zijn opgenomen reeds uit de jaren 1973 en 1974 stammen?

⁽¹⁾ PB nr. C 35 van 11. 2. 1977, blz. 4.

Antwoord

(14 juni 1977)

De Commissie heeft reeds meerdere malen haar standpunt over de tenuitvoerlegging van gemeenschapsrichtlijnen kenbaar gemaakt, bij voorbeeld in haar antwoorden op de schriftelijke vragen nr. 80/75 ⁽¹⁾ van de heer Cousté, nr. 519/75 ⁽²⁾ van de heer Laban, nr. 856/75 ⁽³⁾ en nr. 480/76 ⁽⁴⁾ van het geachte Parlementslid.

Zij heeft er bij die gelegenheid op gewezen dat het feit dat de betrokken Lid-Staten aan de richtlijnen op de voor hun tenuitvoerlegging vastgestelde data nog geen toepassing hadden gegeven in wezen niet zo zeer lijkt samen te hangen met een uitgesproken onwil de richtlijnen toe te passen dan wel met een gebrek aan zorgvuldigheid en met het ingewikkelde karakter van de nationale wetgevende procedures.

⁽¹⁾ PB nr. C 192 van 22. 8. 1975, blz. 4.

⁽²⁾ PB nr. C 49 van 3. 3. 1975, blz. 9.

⁽³⁾ PB nr. C 158 van 12. 7. 1976, blz. 17.

⁽⁴⁾ PB nr. C 294 van 13. 12. 1976, blz. 39.

In het geval van de in haar antwoord op schriftelijke vraag nr. 544/76 van het geachte Parlementslid genoemde richtlijnen, volgt de Commissie evenals in soortgelijke gevallen het verloop van de omzetting daarvan in de wetgeving van de Lid-Staten en doet zij al het mogelijke om zo spoedig mogelijk tot de regularisatie van de bestaande toestand te komen. Zij zal niet aarzelen eventueel de procedures in te leiden waarin door het EEG-Verdrag wordt voorzien.

De Commissie stelt het geachte Parlementslid ervan in kennis dat Denemarken zijn wetgeving heeft aangepast aan Richtlijn 73/241/EEG ⁽⁵⁾ (voor menselijke voeding bestemde cacao- en chocoladeprodukten) en Richtlijn 73/437/EEG (bepaalde voor menselijke consumptie bestemde suikers) ⁽⁶⁾.

⁽⁵⁾ PB nr. L 228 van 16. 8. 1973, blz. 23.

⁽⁶⁾ PB nr. L 356 van 27. 12. 1973, blz. 71.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 61/77van de heer **Lemoine**

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(23 maart 1977)

Betreft: Invoer van zuivelprodukten

Kan de Commissie de hoeveelheden zuivelprodukten mededelen die door de Gemeenschap uit derde landen gedurende de laatste vier jaren werden ingevoerd, alsmede hun herkomst?

Kan zij de gevolgen becijferen van deze invoeren van buiten de Gemeenschap op de positie van de zuivelproducenten van de Gemeenschap en op de voorraden aan zuivelprodukten?

Antwoord

(14 juni 1977)

De door het geachte Parlementslid gevraagde handelsstatistieken zijn opgenomen in de bijgevoegde tabellen, die een overzicht geven van de betrokken invoer in de negen Lid-Staten voor de periode 1972 tot 1975.

Hoewel de Gemeenschap een belangrijke melkproducent is worden bijzondere produkten, en met name kaas, ingevoerd. De belangrijkste kaassoorten die worden ingevoerd, zijn Emmentaler uit Finland, Zwitserland en Oostenrijk (waarbij een in het kader van het GATT geconsolideerde regeling inzake een minimumprijs en een bijzondere heffing wordt toegepast); Tilsiter en Butterkäse uit Oostenrijk; schapekaas uit Bulgarije en Cheddar uit Canada.

Boter en Cheddar uit Nieuw-Zeeland werden in de periode 1973 tot 1975 voornamelijk in het kader van Protocol nr. 18 van de Toetredingsakte in de Gemeenschap ingevoerd. In 1976 werd 121 947 ton boter en 30 452 ton kaas ingevoerd. Op deze wijze wordt rekening gehouden

met de traditionele uitvoer naar de Britse markt maar tevens wordt het evenwicht in de zuivelmarktsector nog verder verstoord.

In de vorengenoemde periode 1972 tot 1975 konden de fabrikanten in de Gemeenschap goedkope boter invoeren om deze onder douanecontrole (actief veredelingsverkeer) tot butteroil te verwerken en als zodanig uit te voeren.

De ingevoerde hoeveelheden hebben geen rechtstreekse invloed voor de melkproducenten in de Gemeenschap maar beïnvloeden wel de voorraadsituatie.

In 1976 bereikte de totale boterinvoer 124 919 ton, of 7 % van de communautaire produktie. Deze hoeveelheid kwam overeen met 49 % van de botervoorraden in openbare en gesubsidieerde particuliere opslag op 31 december 1976. De totale kaasinvoer bereikte 101 856 ton, dit is 3,6 % van de communautaire produktie in 1976.

Invoer in de Gemeenschap van zuivelprodukten uit derde landen

(1 000 kg)

CST (SITC) Code	Jaar	1972 (1)	1973	1974	1975
	022: Melk en room (totaal)		23 811	13 784	5 599
Belangrijkste landen van oorsprong (2):					
— Zweden		—	3 668	—	—
— Finland		1 372	—	—	—
— Oostenrijk		7 698	2 290	1 921	3 740
— Spanje		—	943	580	—
— Joegoslavië		1 736	—	—	—
— USSR		—	1 002	532	—
— Tsjechoslowakije		910	—	—	—
— Kenia		—	—	—	—
— Verenigde Staten		—	—	—	6 519
— Canada		—	526	—	—
— Argentinië		983	—	—	—
— Nieuw-Zeeland		6 524	1 161	—	572
— Andere landen		4 588	4 194	2 566	3 649

(1) Exclusief Ierland.

(2) Meer dan 500 ton per land en per jaar.

Bron: EUROSTAT.

Invoer in de Gemeenschap van zuivelprodukten uit derde landen

(1 000 kg)

CST (SITC) Code	Jaar			
	1972 ⁽¹⁾	1973	1974	1975
023: Boter (totaal)	224 965	157 053	156 507	159 324
Belangrijkste landen van oorsprong ⁽²⁾ :				
— Finland	19 621	—	—	—
— Turkije	—	—	5 568	—
— Duitse Democratische Republiek	—	—	5 207	10 343
— Polen	6 756	—	5 315	—
— Tsjechoslowakije	—	—	5 675	—
— Roemenië	7 924	—	—	—
— Zuid-Afrika	8 136	—	—	—
— Verenigde Staten	20 028	—	—	—
— Argentinië	10 843	—	—	—
— Australië	28 566	13 206	—	13 579
— Nieuw-Zeeland	118 013	131 956	131 805	123 460
— Andere landen	5 078	11 891	2 937	11 942

⁽¹⁾ Exclusief Ierland.⁽²⁾ Meer dan 5 000 ton per land en per jaar.

Bron: EUROSTAT.

Invoer in de Gemeenschap van zuivelprodukten uit derde landen

(1 000 kg)

CST (SITC) Code	Jaar			
	1972 ⁽¹⁾	1973	1974	1975
024: Kaas en wrongel (totaal)	142 874	114 653	83 235	95 844
Belangrijkste landen van oorsprong ⁽²⁾ :				
— Noorwegen	—	3 564	—	—
— Finland	4 599	3 210	4 196	4 262
— Zwitserland	35 543	40 579	39 716	43 063
— Oostenrijk	10 419	10 874	11 353	10 828
— Bulgarije	3 322	3 654	2 179	2 638
— Canada	7 748	—	—	—
— Australië	3 012	—	—	—
— Nieuw-Zeeland	64 598	47 345	19 175	30 281
— Andere landen	13 633	5 427	6 616	4 772

⁽¹⁾ Exclusief Ierland.⁽²⁾ Meer dan 2 000 ton per land en per jaar.

Bron: EUROSTAT.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 95/77

van de heer Guerlin

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(1 april 1977)

Betreft: Spuitbussen

Door talrijke chemici wordt voortdurend gewezen op de gevaren verbonden aan het gebruik van bepaalde gassen, zoals freon, die de druk veroorzaken in spuitbussen. De bij gebruik hiervan vrijkomende gassen stijgen op in de atmosfeer en bereiken de ozonlaag die de zonnestralen filteren. Kan de Commissie met het oog hierop mededelen:

1. of zij beschikt over een lijst waarin de verschillende in spuitbussen gebruikte gassen zijn opgenomen?

2. of zij voornemens is een algemene richtlijn over dit onderwerp op te stellen in plaats van bepaalde gassen te verbieden wanneer deze gevaarlijk blijken?

3. of zij geïnformeerd is over het resultaat van het in de verschillende Lid-Statens verrichte onderzoek op het gebied van gassen die de druk veroorzaken in spuitbussen?

4. of zij niet van mening is dat, gezien de – door de consumenten gedragen – kosten van deze verpakkingen, alsmede de toxische en gevaarlijke effecten van spuitbussen, het gebruik hiervan beperkt moet worden tot die gevallen waarin zij onvervangbaar zijn?

Antwoord

(10 juni 1977)

1. De Commissie beschikt over gegevens met betrekking tot de drijfgassen die in spuitbussen worden gebruikt. Het betreft hier fluorkoolstoffen, koolwaterstoffen (propaan, butaan), bepaalde vloeibaar gemaakte gassen (dimethyl, ether) en bepaalde samengeperste en opgeloste gassen (bij voorbeeld kooldioxyde en stikstofoxyde).

2. De Commissie houdt zich al maanden lang bezig met het probleem van het gebruik van fluorkoolstoffen in spuitbussen. Na een aantal vergaderingen met nationale deskundigen schijnt men tot de conclusie gekomen te zijn dat er vanuit wetenschappelijk oogpunt nog steeds geen zekerheid bestaat over de werkelijke effecten van deze produkten op het milieu en dat verder wetenschappelijk onderzoek met het oog op de voorbereiding van een eventuele richtlijn noodzakelijk is.

3. De Commissie is op de hoogte van de onderzoeken die in de verschillende Lid-Statens op dit gebied zijn ondernomen.

In het onderzoekprogramma van het GCO over de periode 1977 tot 1980 is ook een project gewijd aan de aantasting van de ozonlaag door halokoolstoffen en andere stoffen. Verder zijn de Lid-Statens er voor dat de onderzoekswerkzaamheden in de nationale laboratoria en in onderling overleg op communautair niveau worden verricht.

4. De Commissie heeft er in haar antwoord op schriftelijke vraag nr. 855/75 ⁽¹⁾ van de heer Jahn reeds op gewezen dat zij het eens is met zijn zienswijze volgens welke, in het belang van een betere bescherming van het milieu, het gebruik van spuitbussen geleidelijk zal moeten worden beperkt tot produkten waarvan effectief gebruik in een andere vorm onmogelijk is, waarbij erop wordt toegezien dat de eventuele vervanging van de op het ogenblik gebruikte gassen door andere gassen geen andere onaantoonbare risico's met zich brengt. Overigens is de Commissie van plan een studie over dit onderwerp te ondernemen.

⁽¹⁾ PB nr. C 128 van 10. 6. 1976, blz. 22.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 100/77

van de heer Müller-Hermann

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(12 april 1977)

Betreft: Kerncentrales en energiebeleid

Het administratieve gerechtshof in Freiburg/Brsg. heeft door het wijzen van een vonnis de bouw van een kerncen-

trale in Wyhl/Oberrhein stopgezet, met het motief dat de te bouwen installatie niet beschikte over een toereikende bescherming tegen barsten van het drukvat, zodat bij een breuk in de scheidingswand een catastrofe niet uitgesloten

zou zijn, hoewel de installatie aan de huidige veiligheidsvoorschriften beantwoordt. Gezien de plaats van de kerncentrale zou dit erop neerkomen dat een internationale ramp niet tot de onmogelijkheden zou behoren. Het gerechtshof houdt bij zijn uitspraak blijkbaar rekening met gevaren die de wetgever en de Regering van de Duitse Bondsrepubliek evenmin als de Europese Instellingen in hun energiepolitieke programmering tot nu toe niet als zodanig onderkennen.

Gezien de fundamentele betekenis voor het gehele energiebeleid van genoemde uitspraak, die slechts gewijzigd kan worden via een beroepsprocedure die vele jaren in beslag zou nemen, zou ik de Commissie de volgende vragen willen stellen:

Wat ist de mening van de Commissie over de bedoelde gerechtelijke uitspraak en de gevolgen daarvan voor het gemeenschappelijke energiebeleid?

Wat is het oordeel van de deskundigen van de Commissie over de door het gerechtshof genoemde risico's?

Welke conclusies zal de Commissie uit de uitspraak trekken?

Hoe beoordeelt de Commissie, bij een vergelijking tussen licht-waterreactoren, hoge-temperatuurreactoren en snelle-kweekreactoren factoren als reactorveiligheid en stralingsbescherming (zowel bij normaal functioneren als in het geval van een ramp), rendement van de installatie, de splijtstofhuishouding, uitbreiding van de primaire energiebronnen, de exploitatie van deze reactoren, de koelproblemen, de eisen ten aanzien van de vestigingsplaats, en de bouw- en bedrijfskosten?

Is de Commissie het ermee eens dat de vraagstukken van de veiligheid, respectievelijk de verwijdering van de afvalstoffen, er bij de hoge-temperatuurreactor om fysische redenen van meet af aan anders uitzien, dat alleen met de hoge-temperatuurreactor behalve stroom ook andere secundaire energie kan worden verkregen en de behoefte aan uranium aanzienlijk kan worden gereduceerd, dat het gebruik maken van koppelprocessen met behulp van hoge-temperatuurreactoren, d.w.z. de combinatie kernenergieproductie-steenkoloveredeling, voor het energiebeleid van de Westeuropese landen de juiste keuze vormt, en dat wij er uiterlijk op dit moment mee moeten beginnen ons ten zeerste in te spannen, zoals thans reeds wordt gedaan in Japan (op het gebied van de HTR), om deze mogelijkheid op energiegebied te realiseren, en is de Commissie bereid, reeds in de nabije toekomst een speciale conferentie hierover te beleggen?

Antwoord

(22 juni 1977)

De verklaring die door de heer Brunner, lid van de Commissie, voor het Europese Parlement op 19 april 1977 is afgelegd in antwoord op de mondelinge vraag 0-7/77 ⁽¹⁾ geeft een antwoord op de vraag van de geachte Afgevaardigde, met name voor wat betreft de vergelijking tussen de verschillende reactortypen, hoofdzakelijk vanuit het standpunt van de veiligheid.

In het bijzonder met betrekking tot het geval van de centrale te Wyhl, verklaart de Commissie dat de verantwoordelijkheid voor de afgifte van vergunningen op het gebied van vestiging, bouw en exploitatie berust bij de overheidsinstanties van de Duitse Bondsrepubliek, krachtens de desbetreffende wetgeving (Atomgesetz). Bijgevolg zijn het de Duitse autoriteiten en instellingen, belast met veiligheid en controle, die toegang hebben tot de technische details van de centrale te Wyhl en ter zake deskundige adviezen kunnen uitbrengen.

De Commissie meent dat het ontwerp van de centrale te Wyhl en de controle daarop van dien aard zouden zijn dat de risico's die zijn verbonden aan catastrofale ongevalsomstandigheden en die in aanmerking zijn genomen door het gerecht ter motivering van zijn oordeel, voldoende zijn

gereduceerd om als aanvaardbaar te worden beschouwd, vooral in verhouding tot andere risico's die momenteel door de maatschappij worden geaccepteerd. In een recente studie ⁽²⁾ wordt namelijk van de mening uitgegaan dat de waarschijnlijkheid van een dergelijke gebeurtenis, die ernstige consequenties zou hebben voor het milieu, 10 000 tot 100 000 maal kleiner is dan die van soortgelijke gebeurtenissen die voortvloeien uit potentieel gevaarlijke niet-nucleaire activiteiten.

Zoals trouwens de heer Flämig, die de mondelinge vraag 0-7/77 voor het Parlement indiende, opmerkte heeft een ander Duits gerecht (dat van Würzburg in Beieren), zich eveneens baserende op adviezen van deskundigen, geoordeeld dat de centrale te Grafenrheinfeld (van hetzelfde type als die te Wyhl) geen onaanvaardbare risico's meebracht.

Met betrekking tot de bescherming tegen straling, wordt de geachte Afgevaardigde verwezen naar de verklaring die de vice-voorzitter van de Commissie, de heer Natali, op 19 april 1977 in het Parlement heeft afgelegd.

Ten aanzien van de vestiging van centrales heeft de Commissie voorstellen ingediend die momenteel bij de verschillende communautaire instanties in onderzoek zijn.

⁽¹⁾ Handelingen van het Europese Parlement, nr. 216 (april 1977), blz. 74. Handelingen van het Europese Parlement, nr. 217 (mei 1977), blz. 84.

⁽²⁾ „An assessment of the Integrity of PWR Pressure Vessels” (Studiegroep Marshall UKAEA).

Voor wat meer in het bijzonder de hoge-temperatuurreactor betreft, deze reactor levert vanwege zijn hoger thermodynamisch rendement ongeveer 20 % minder splijtingsprodukten en afvalwarmte op per geproduceerd kWh dan de waterreactor. Deze eigenschap is ongetwijfeld nuttig, maar levert geen overwegend voordeel op. Indien de thoriumkringloop voor de hoge-temperatuurreactoren was gekozen, zou dit een bijkomend voordeel zijn geweest in die zin, dat zich aanzienlijk minder transuraniemelementen (met inbegrip van plutonium) in de bestraalde splijststoffen en dus in de afvalstoffen zouden hebben bevonden, met het gevolg dat de problemen in verband met de aanwezigheid van deze elementen gemakkelijker (maar niet opgelost) waren geweest. Opgemerkt moet evenwel worden dat het hierbij gaat om een eigenschap van de thoriumkringloop en niet om de reactor als zodanig. Bovendien is de exploitatie van de thoriumkringloop afhankelijk van de vaststelling van de technologie voor opwerking van uranium-thoriumsplijststoffen.

De hoge-temperatuurreactor, die werkt met de thoriumkringloop, bezit een aanzienlijk hoger gebruiksrendement van het uranium dan de waterreactoren die werken met

gering verrijkt uranium, maar aanzienlijk lager dan de snelle-kweekreactoren.

Vanwege de hoge temperatuur die mogelijk beschikbaar is aan de uitlaat van het koelmiddel van de reactor (tot ongeveer 1 000 °C) bezit de hoge-temperatuurreactor een ruimere mogelijkheid voor gebruik van de geproduceerde warmte dan ongeacht welk ander reactortype. Zo zouden behalve de elektriciteitsproductie, de omzetting van steenkool, de waterstofproductie en meer in het algemeen de productie van synthetische brandstoffen tot de reële mogelijkheden kunnen behoren.

De Commissie is van mening dat een noodzakelijke voorwaarde voor de exploitatie van het zeer groot potentieel van deze reactoren bestaat in het creëren van een solide industriële basis voor de bouw hiervan en voor de splijstofkringloop. Zo onderhoudt de Commissie nauw contact met de industrie en eventueel geïnteresseerde elektriciteitsproducenten en bestudeert zij samen met hen de maatregelen, die zouden kunnen bijdragen tot de commerciële toepassing van de reeks via een demonstratieprogramma, met inbegrip van de splijstofkringloop.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 101/77

van de heer Normanton

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(12 april 1977)

Betreft: Pijpleidingen

Hoeveel pijpleidingen zijn er per Lid-Staat van de EEG in gebruik of in aanbouw die van of over het territorium van de USSR of haar satellieten olie of gas naar de Gemeenschap vervoeren? Wat is hun capaciteit en welk aandeel heeft deze toevoer in de energiebehoefte van elke Lid-Staat?

Antwoord

(10 juni 1977)

1. Er zijn geen pijpleidingen voor ruwe olie of olieprodukten in gebruik of in aanbouw, hetzij

— vanuit de USSR via de Oostbloklanden naar de Lid-Staten van de EEG, hetzij

— vanuit andere Comecon-staten naar de Gemeenschap.

2. Voor de voorziening van West-Europa met aardgas uit de Sovjetunie, is een hoofdpijpleiding met grote doorsnede in bedrijf, die begint in de USSR en eindigt in Bratislava in Tsjechoslovakije. Deze pijpleiding heeft momenteel een capaciteit van ongeveer 18×10^9 m³ per jaar; de uiteindelijke capaciteit zal ongeveer 37×10^9 m³ per jaar bedragen.

3. Vanuit het eindpunt in Bratislava lopen twee distributieleidingen naar het westen en het zuiden voor de aan-

voer naar de Duitse Bondsrepubliek en Italië alsmede naar sommige Oostbloklanden.

a) De westwaarts lopende pijpleiding van Bratislava door Tsjechoslovakije heeft een jaarlijkse capaciteit van ongeveer 15×10^9 m³ en vervoert gas vanuit Rusland naar Tsjechoslovakije en de DDR. Een aftakking van deze leiding gaat naar Waidhaus aan de grens tussen Tsjechoslovakije en de Duitse Bondsrepubliek en vandaar wordt het gas vervoerd naar het bestaande gasdistributiesysteem van de Bondsrepubliek. Een tweede aftakking die ook over het grondgebied van de Duitse Bondsrepubliek loopt is gepland vanaf hetzelfde eindpunt bij Waidhaus naar de Frans-Duitse grens.

Verdere bijzonderheden met betrekking tot deze twee leidingen:

- de aftakking binnen de Bondsrepubliek die zich uitstrekt van Waidhaus naar Gernsheim aan de Rijn heeft een capaciteit van $7,4 \times 10^9$ m³ per jaar;
  - de tweede aftakking, die nog niet gereed is, zal beginnen bij Waidhaus en lopen ten zuiden van de bestaande pijpleiding via Rothenstadt (bij Nurenberg) naar Medelsheim aan de Frans-Duitse grens bij Saarbrücken. Deze leiding is reeds in aanbouw. Deze zal een jaarlijkse capaciteit hebben van ongeveer $16,5 \times 10^9$ m³. Na voltooiing zal het aardgas worden vervoerd hetzij vanuit de USSR of vanuit Iran (via de USSR), naar de Duitse Bondsrepubliek en Frankrijk.
- b) De zuidwaarts lopende leiding van Bratislava gaat naar de Oostenrijkse grens bij Baumgarten en via het Oostenrijkse grondgebied naar Italië. De begincapaciteit van deze leiding waarmee Oostenrijk en Italië van gas worden voorzien krachtens overeenkomsten met de USSR bedraagt ongeveer $10,5 \times 10^9$ m³/jaar.

De door deze pijpleiding naar Italië in 1977 te transporteren hoeveelheden worden geraamd op 7 tot 8×10^9 m³. Opgemerkt moet evenwel worden dat $1,8 \times 10^9$ m³ van deze hoeveelheid in feite wordt geleverd krachtens een contract tussen de USSR en Frankrijk. Dit gas komt in de plaats van dezelfde hoeveelheid Nederlands aardgas, waarvoor een verkoopcontract is gesloten met Italië, dat in plaats daarvan naar Frankrijk gaat.

4. Het voor Frankrijk bestemde aardgas zal tegen 1979/1980 ook via een extra Oostenrijkse pijpleiding worden vervoerd vanaf Baumgarten naar Oberkappel (Duits-Oostenrijkse grens bij Passau) en van Oberkappel via een nieuwe Duitse leiding naar Rothenstadt (capaciteit $6,5 \times 10^9$ m³ per jaar) die daar aansluit op de bovenvermelde leiding Waidhaus-Rothenstadt-Medelsheim.

5. De geraamde ontwikkeling van de hoeveelheden aardgas die vanuit Rusland via de Comecon-landen binnenkomen in het grondgebied van de Lid-Staten van de EEG is vermeld in de hiernavolgende tabel. Hierin worden ook de respectieve aandelen vermeld die deze hoeveelheden hebben in de geraamde totale nationale behoeften aan primaire energie gedurende de jaren 1977 en 1985.

Aardgas = import vanuit de USSR en Iran (prognoses)

(in miljoen toe)

	1977			1985		
	Import	GCE ⁽¹⁾	%	Import	GCE	%
Frankrijk	1,5	176,2	1	6,4	254	2,5
Duitse Bondsrepubliek	4,2-5,1	268,3	1,6-1,9	13,65	354	3,9
Italië	5,9-6,7	136,7	4,3-4,9	5,9	211,5	2,8

⁽¹⁾ Gross consumption of primary energy.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 112/77

van de heer Waltmans

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(12 april 1977)

Betreft: Uitspraak van de rechtbank te Freiburg inzake de voorgenomen bouw van een kerncentrale te Wyhl

1. Wil de Commissie het Europese Parlement zo spoedig mogelijk inlichten over haar beoordeling van de feiten en de overwegingen die een rol gespeeld hebben in de oordeelsvorming van de rechtbank te Freiburg ⁽¹⁾ bij het

⁽¹⁾ Frankfurter Allgemeine Zeitung van 15 maart 1977.

verbod de voorgenomen bouw van een kerncentrale te Wyhl voort te zetten?

2. Is bij de in werking zijnde kerncentrales in de Europese Gemeenschap de omhulling van het reactorvat zo sterk, dat bij het barsten van het reactorvat, door scherfwerking het buitenste omhulsel van de kerncentrale niet zodanig wordt beschadigd dat radioactief materiaal vrijkomt?

3. Geeft de nieuwe informatie de Commissie aanleiding om bij beleidsplannen inzake energievoorziening nadere informatie te geven en/of om de criteria voor vestigingsplaatsen van kerncentrales te herzien?

4. Zijn de huidige criteria voor vestigingsplaatsen gebaseerd op een ongeval waarbij het reactorvat van een kerncentrale barst zoals dat door de rechtbank in Freiburg werd aangenomen?

5. Wat zijn de consequenties van de uitspraak van de rechtbank te Freiburg voor de beoordeling van de Commissie van in werking zijnde kerncentrales in de grensgebieden der Europese Gemeenschap?

6. Wil de Commissie bevorderen, dat dit oordeel van de rechtbank te Freiburg verwerkt gaat worden in het beleid van de Europese Commissie ten aanzien van het vestigen van kerncentrales?

Antwoord

(22 juni 1977)

De Commissie zou de geachte Afgevaardigde willen verwijzen naar de verklaringen die door de heer Brunner, lid van de Commissie op 19 april 1977 ⁽¹⁾, voor het Parlement zijn uitgebracht alsmede naar het antwoord op schriftelijke vraag nr. 100/77 ⁽²⁾ van de heer Müller-Hermann.

⁽¹⁾ Handelingen van het Europese Parlement, nr. 216 (april 1977), blz. 83.

⁽²⁾ Zie blz. 8 van dit Publikatieblad.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 135/77

van de heer Cousté

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(19 april 1977)

Betreft: Informatie voor de consumenten

Kan de Commissie voor elke Lid-Staat mededelen of over radio of televisie speciale programma's ter voorlichting van de consument worden uitgezonden?

Kan zij met name nadere inlichtingen verstrekken over de omvang (duur, frequentie van deze uitzendingen) en het onderwerp (kwaliteit, prijzen der produkten)?

Wat is het oordeel van de Commissie over deze uitzendingen? Overweegt zij tussen de ter zake bevoegden in de verschillende Lid-Staten overleg over de informatieve programma's voor de consumenten te organiseren, met het oog op het nemen van initiatieven en het vaststellen van richtlijnen op communautair niveau?

Antwoord

(10 juni 1977)

1. Hetgeen bij de radio of TV onder een voorlichtingsprogramma voor de consument wordt verstaan, verschilt van land tot land en van net tot net; vaak ook heeft elke programmaleider er zijn eigen ideeën over. Neemt men een ruime omschrijving van het begrip, dan mag wel worden gesteld dat nagenoeg alle radio- en TV-stations in de Gemeenschap uitzendingen verzorgen waarmee voorlichting van de consument wordt beoogd. Gegevens over die programma's worden vrij geregeld gepubliceerd in het wekelijks verschijnend informatiebulletin „Euroforum”, dat door de voorlichtingsdienst van de Commissie wordt uitgegeven.

Het geachte Parlementslid krijgt rechtstreeks van de Commissie een lijst toegezonden waarin de door de radio- en TV-stations in de Gemeenschap uitgezonden consumentenvoorlichtingsprogramma's zijn vermeld.

2. De Commissie is momenteel niet voornemens om de consumentenvoorlichtingsprogramma's tot een zaak van overleg tussen de Lid-Staten te maken. De juridische verhouding van de radio- en TV-netten ten opzichte van hun nationale overheden en de representativiteit van de consumentenorganisaties vertonen van land tot land verschil-

len, wat maakt dat er voor de voorbereiding van een richtlijn voor dit specifieke gebied geen grond bestaat.

Wel doet de Commissie het nodige om de vervaardiging te bevorderen van televisie- en radioprogramma's, films, persartikelen, enz. over consumentenvraagstukken, overeenkomstig de in het eerste programma van de Gemeenschap voor een beleid inzake bescherming en voorlichting van de consument besloten liggende opdrachten.

Daartoe belegt de voorlichtingsdienst van de Commissie geregeld vergaderingen waar degenen die verantwoorde-

lijk zijn voor de over de radio- en TV-netten van de Lid-Staten uitgezonden consumentenvoorlichtingsprogramma's en voor de gespecialiseerde rubrieken in dagbladen, alsmede de hoofdredacteurs van gespecialiseerde bladen, en andere, elkaar op internationaal niveau kunnen ontmoeten. In deze werkvergaderingen krijgen de deelnemers de gelegenheid kennis te nemen van elkaars visies en ervaringen en ook kunnen zij er de verschillende mogelijkheden voor een betere consumentenvoorlichting met elkaar confronteren. Tevens is het een goede gelegenheid om over de communautaire acties ter bevordering van de consumentenbelangen nadere informatie te verstrekken.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 136/77

van de heer Cousté

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(20 april 1977)

Betreft: Status van de handelsagent

Heeft de Commissie een studie ondernomen met het oog op harmonisatie van het begrip „handelsagent” in de Europese Economische Gemeenschap? Kan zij mededelen of de handelsagent wordt beschouwd als een werknemer in dienst van een onderneming, te vergelijken met de handelsreiziger (of, in Frankrijk, de VRP – „voyageurs, représentants et placiers”), dan wel als onafhankelijke tussenpersoon?

Kan de Commissie met name aangeven volgens welke criteria zij het aantal handelsagenten in elk der Lid-Staten heeft vastgesteld, en of hun fiscale, sociale en contractuele status vergelijkbaar is, of zelfs voor harmonisatie in aanmerking komt?

Antwoord

(13 juni 1977)

De Commissie heeft op 17 december 1976 bij de Raad een voorstel ingediend voor een richtlijn ter coördinatie van de wetgevingen van de Lid-Staten inzake de zelfstandige handelsagenten ⁽¹⁾. Dit voorstel is thans nog in behandeling bij het Europese Parlement. De in dit voorstel bedoelde (zelfstandige) handelsagenten worden niet beschouwd als werknemers in loondienst, doch als onafhankelijke tussenpersonen.

De Commissie beschikt niet over nauwkeurige statistische gegevens betreffende het aantal handelsagenten in elk der Lid-Staten.

Op genoemde agenten is de inkomstenbelasting van toepassing. Een algemene harmonisatie van de inkomstenbelastingen in de Gemeenschap wordt thans niet overwogen.

In verband met handelsagenten zijn er geen bijzondere fiscale problemen geconstateerd. Uit sociaal en contractueel oogpunt is hun status per Lid-Staat zeer verschillend.

⁽¹⁾ Supplement 1/77 – Bull. EEG, PB nr. C 13 van 18. 1. 1977, blz. 2.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 137/77van de heer **Hougardy**

aan de Raad van de Europese Gemeenschappen

(20 april 1977)

Betreft: Rechtstreekse verkiezingen in het Verenigd Koninkrijk

Kan de Raad mededelen of de Regering van het Verenigd Koninkrijk bereid is binnenkort een wetsvoorstel inzake de rechtstreekse verkiezingen bij het Britse parlement in te dienen, in de wetenschap dat, indien deze verkiezingen daar niet in het voorjaar van 1978 kunnen worden gehouden, het gevaar bestaat dat ook de andere Lid-Staten het proces zullen traineren?

Is de Raad niet van mening dat, hoewel voor de eerste verkiezing van het Europese Parlement elke Lid-Staat het recht heeft zijn eigen kiessysteem vast te stellen, het niettemin in het belang is van de gehele Gemeenschap dat elk van haar leden een proportionele vertegenwoordiging van de voornaamste stromingen bij de publieke opinie waarborgt? Heeft hij met name gedacht aan de ernstige distorsies die het thans in het Verenigd Koninkrijk geldende meerderheidsstelsel met één kiesronde in het Europese Parlement zou veroorzaken?

Antwoord

(15 juni 1977)

Volgens de informatie waarover de Raad beschikt zijn de Lid-Staten momenteel bezig met het treffen van alle maatregelen die nodig zijn voor de tenuitvoerlegging van het besluit van de Raad van 20 september 1976 ⁽¹⁾ en met het aannemen van de wetten die vereist zijn voor het organiseren van de verkiezingen.

De inhoud van deze wetgeving valt onder de exclusieve bevoegdheid van deze Staten.

⁽¹⁾ PB nr. L 278 van 8. 10. 1976, blz. 5.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 138/77van de heer **Jahn**

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(19 april 1977)

Betreft: Inbreuk op het gemeenschapsrecht door de DFB

Op grond van § 22 van het reglement van de Duitse Voetbalbond (DFB) mogen aan wedstrijden van een elftal van de eerste of de tweede divisie per keer slechts „twee buitenlandse spelers deelnemen”.

Deze regel is ongetwijfeld in strijd met de artikelen 7, 48 e.v. en 59 e.v. van het EEG-Verdrag, waarin het vrije verkeer van werknemers en het vrij verrichten van diensten in de Europese Gemeenschappen zijn neergelegd, en die een met de uitoefening van een beroep verband houdende ongelijke behandeling van burgers van de Gemeenschap op grond van de nationaliteit verbieden. Deze communautaire bepalingen gelden ook voor de beroepssport alsmede

met betrekking tot verenigingsstatuten, blijkens het oordeel van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen, dat ter zake tweemaal een verbindende uitspraak heeft gedaan ⁽¹⁾.

De Commissie wordt in verband hiermede verzocht de volgende vragen te beantwoorden:

1. Beseft de Commissie dat door deze, met het gemeenschapsrecht strijdige regeling van de DFB wordt verhinderd dat

⁽¹⁾ Zie arresten van 12 december 1974 en 14 juli 1976 in de zaken 36/74 en 13/76 (PB nr. C 75 van 5. 4. 1975, blz. 1 en PB nr. C 234 van 6. 10. 1976, blz. 2).

- a) uitsluitend de bekwaamheid van de speler in de betrokken sport en niet zijn nationaliteit beslissend is voor de vraag of hij een contract bij een Duitse sportvereniging kan krijgen,
  - b) Duitse verenigingen zoveel spelers uit de andere Lid-Staten kunnen aanstellen als zij willen, terwijl zij deze om sportieve redenen in verband met de sport soms dringend nodig hebben, en
  - c) de beloning van de voetballers overeenkomstig het communautaire beginsel „gelijke beloning voor gelijke arbeid” uitsluitend wordt bepaald door hun prestaties zonder dat hun nationaliteit een rol speelt?
2. Is de Commissie bereid, als hoedster van de Verdragen uit hoofde van artikel 155 van het EEG-Verdrag, bij de DFB aan te dringen op onmiddellijke afschaffing van zijn met de gemeenschapswetgeving strijdige reglement, te meer daar dit toch niet meer ernstig schijnt te worden opgevat (men denke aan de wedstrijd tussen 1. FC Köln en Eintracht Frankfurt op 29 januari 1977, toen trainer Hennes Weisweiler drie spelers in het veld bracht die niet de Duitse nationaliteit bezitten, te weten Van Gool, Larsen en Topalovic)?
  3. Indien vraag 2 ontkennend wordt beantwoord: kan de Commissie de redenen opgeven die haar beletten aan de discriminatie jegens voetballers van de Gemeenschap op grond van hun nationaliteit een einde te maken?

Antwoord

(22 juni 1977)

1. De Commissie deelt het geachte Parlementslid mede dat ingevolge artikel 48 van het EEG-Verdrag, dat onder andere ten uitvoer is gelegd bij wege van artikel 7, lid 4, van Verordening (EEG) 1612/68 ⁽¹⁾ betreffende het vrije verkeer van werknemers binnen de Gemeenschap, de in artikel 22 van het reglement van de Duitse voetbalbond (DFB) gestelde beperking niet kan worden tegengeworpen aan beroepsspelers die onderdaan zijn van andere Lid-Staten, noch beroepsspelers die hun diensten verlenen als zelfstandige, zulks krachtens artikel 59 van het EEG-Verdrag.

Een dergelijk reglement zou echter bij uitzondering kunnen worden tegengeworpen wanneer, zoals het Hof van Justitie in zijn arrest in de zaak 13/76 ⁽²⁾ heeft gesteld,

⁽¹⁾ PB nr. L 257 van 19. 10. 1968, blz. 2.

⁽²⁾ PB nr. C 234 van 6. 10. 1976, blz. 2.

buitenlandse spelers zouden worden uitgesloten om niet-economische redenen die verband houden met het specifieke karakter en kader van bepaalde wedstrijden; dit kan bij voorbeeld het geval zijn bij internationale kampioenschappen waarbij de ploegen de kleuren van een land verdedigen.

2 en 3. Daar de hierboven genoemde communautaire bepalingen rechtstreekse werking hebben in de rechtsorde der Lid-Staten, doen zij voor particulieren rechten ontstaan, welke de nationale rechter dient te handhaven.

Daarnaast poogt de Commissie van de betrokken sportbonden de afschaffing te verkrijgen van bepalingen in hun reglementen, die onverenigbaar lijken met het communautaire recht.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 139/77

van de heer Lenihan

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(20 april 1977)

Betreft: Aanwerving van hoge Ierse ambtenaren

De Commissie wordt verzocht de volgende vragen te beantwoorden:

1. Kan de Commissie mededelen hoeveel ambtenaren met de Ierse nationaliteit er in 1973 in de rangen A 1, A 2 en A 3 bij de Commissie van de Europese Gemeenschappen in dienst waren?
2. Kan de Commissie opgeven hoeveel ambtenaren met de Ierse nationaliteit thans in de rangen A 1, A 2 en A 3 bij de Commissie in dienst zijn?

Antwoord*(18 mei 1977)*

Hieronder volgt ter informatie van het geachte Parlementslid de verdeling over de rangen A 1, A 2 en A 3 van de ambtenaren van Ierse nationaliteit die respectievelijk op 31 december 1973 en 30 april 1977 in dienst van de Commissie waren:

	<u>31 december 1973</u>	<u>30 april 1977</u>
A 1	1	2
A 2	5	3
A 3	10	13

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 140/77**van de heer Lenihan****aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen***(20 april 1977)*

Betreft: Aanwerving van een directeur-generaal met de Ierse nationaliteit

De Commissie wordt verzocht de volgende vragen te beantwoorden:

1. Wat zijn de aanstellingsvoorwaarden voor een directeur-generaal bij de Commissie van de Europese Gemeenschappen?
2. Wanneer denkt de Commissie een directeur-generaal aan te stellen die de Ierse nationaliteit bezit?
3. Kan zij mededelen op welk gebied zijn bevoegdheden zullen liggen?

Antwoord*(3 juni 1977)*

1. Alle benoemingen bij de Commissie zijn onderworpen aan de algemene voorschriften in het Statuut van de ambtenaren, waarin onder meer bepaald wordt dat „ambtenaren . . . . . uit de onderdanen van de Lid-Staten der Gemeenschappen (worden) aangeworven met inachtneming van een zo breed mogelijke aardrijkskundige spreiding” en dat „geen enkel ambt mag worden bestemd voor onderdanen van een bepaalde Lid-Staat”. De Commissie streeft ernaar deze voorschriften toe te passen door alle kandidaten, ongeacht hun nationaliteit, in de beoordeling te betrekken bij haar pogen in elke vacature op zulk een wijze te voorzien, dat recht wordt gedaan aan de kwalificaties van de individuele kandidaten en tegelijk een algemeen aardrijkskundig evenwicht wordt bewaard.

2 en 3. Kortgeleden werd een directeur-generaal van Ierse nationaliteit benoemd om de leiding op zich te nemen van het Directoraat-generaal Visserij.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 141/77
van de heer Dondelinger
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(20 april 1977)

Betreft: Verzet tegen de kernenergie

Welk punt moet de escalatie van het geweld hebben bereikt voor de Commissie een uitvoering en diepgaand debat over het vraagstuk van de kerncentrales organiseert uit hoofde van de bevoegdheden die haar door het Euratom-Verdrag uitdrukkelijk zijn toegekend?

Antwoord
(26 mei 1977)

Zoals reeds vermeld in haar antwoord op schriftelijke vraag nr. 677/76 ⁽¹⁾ van de heer Waltmans, denkt de Commissie haar algemene voorlichting betreffende de energievoorziening en -behoeften voort te zetten, in het bijzonder met betrekking tot de kernenergie en betreffende de gezondheid, de veiligheid en de milieubescherming.

De Commissie bestudeert momenteel de wegen en middelen om de inwoners van de Gemeenschap een dieper inzicht te geven in de tegenstrijdige gevoelens en belangen die de controverse over de kernenergie voedsel geven en om de beleidskeuzen op energiegebied die bepalend zijn voor de toekomst van de Gemeenschap, op een duidelijke en objectieve manier weer te geven.

Bovendien wenst de Commissie te wijzen op de belangrijke rol van de nationale, regionale en plaatselijke instanties voor wat betreft de voorlichting van de bevolking over de aspecten van de kernenergie.

⁽¹⁾ PB nr. C 50 van 28. 2. 1977, blz. 17.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 142/77
van de heer Dondelinger
aan de Raad van de Europese Gemeenschappen
(20 april 1977)

Betreft: Europese verkiezingen en stemrecht

Welke harmonisatiemaatregelen overweegt de Raad met betrekking tot de Lid-Staten te nemen ten einde enerzijds de onderdanen van een Lid-Staat van de Gemeenschap toe te staan te stemmen in de Lid-Staat waar hij woonachtig is, en anderzijds het risico van dubbele stemming zoveel mogelijk te beperken?

Antwoord
(15 juni 1977)

Het vaststellen van de personen die mogen deelnemen aan de stemming bij de rechtstreekse algemene verkiezing van de leden van het Europese Parlement, ressorteert onder de verkiezingsprocedure waarop, krachtens artikel 7 van de aan het besluit van 20 september 1976 ⁽¹⁾ gehechte akte, tot de inwerkingtreding van een uniforme verkiezingsprocedure, de nationale bepalingen van toepassing zijn. De Lid-Staten moeten de nodige maatregelen treffen om overeenkomstig artikel 8 van genoemde akte te voorkomen dat iemand meer dan eenmaal zijn stem uitbrengt.

⁽¹⁾ PB nr. L 278 van 8. 10. 1976, blz. 5.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 143/77
van de heer Dondelinger
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(20 april 1977)

Betreft: Financiering door de EIB van een hotel te Abidjan

Is de Commissie niet van oordeel dat de Europese Investeringsbank wel iets beters te doen heeft dan luxehotels in de ontwikkelingslanden te financieren? Gelooft zij dat dit soort investeringen in het toerisme werkelijk nut heeft voor de economische ontwikkeling van de landen die deze ontvangen? Zijn er geen investeringen mogelijk die de werkgelegenheid sterker bevorderen? En, niet in de laatste plaats, riskeert men met dit soort investeringen in hotels in ontwikkelingslanden niet, zich bloot te stellen aan de beschuldiging van neokolonialistisch gedrag die soms van Afrikaanse zijde met betrekking tot de verrichtingen van de Gemeenschap wordt gehoord?

Antwoord

(8 juni 1977)

De Commissie is volgens de statuten van de EIB verplicht advies uit te brengen over alle leningsaanvragen die bij de Bank worden ingediend. Voor projecten in de ACS-Staten let zij op de bepalingen van de Overeenkomst van Lomé en de opvattingen van de regering van het land waar het project is gesitueerd.

Krachtens de Overeenkomst van Lomé draagt de EIB bijzondere verantwoordelijkheid voor de financiering van investeringen in de sectoren industrie, toerisme en mijnbouw. De EIB financiert het project in kwestie op verzoek van de Regering van Ivoorkust, die de sector toerisme en het hotelproject expliciet heeft ingedeeld bij de prioriteiten in het door de Regering van Ivoorkust voorgestelde en door de Gemeenschap goedgekeurde indicatieve programma. De EIB heeft het project onderzocht aan de hand van haar gebruikelijke criteria, waarbij bijzondere betekenis wordt toegekend aan de economische belangen van het betrokken land. De Commissie heeft een gunstig advies over dit project uitgebracht.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 144/77

van de heer Dondelinger
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(20 april 1977)

Betreft: Bescherming van babyzeehonden

In haar antwoord op mijn schriftelijke vraag nr. 129/76 ⁽¹⁾ deelde de Commissie mede dat zij de aandacht van de Canadese Regering zou vestigen op de slachting van babyzeehonden. Deze slachting is dit jaar opnieuw begonnen en lokt steeds meer protesten uit. De Kamer van Afgevaardigden van het Congres van de Verenigde Staten heeft kort geleden een resolutie aangenomen waarbij president Carter wordt verzocht bij de eerste minister van Canada, de heer Trudeau, protest aan te tekenen.

De Commissie wordt, in verband met het bovenstaande, verzocht de volgende vragen te beantwoorden:

1. Heeft de Commissie inderdaad contact opgenomen bij de Canadese Regering, en zo ja, in welke vorm is dit geschied?
2. Acht zij zich eventueel gerechtigd aan de Raad een richtlijn voor te stellen die het gebruik van de huid van babyzeehonden voor de fabricage van bont en „après-ski“-schoenen in de Gemeenschap verbiedt?
3. Is zij niet van mening dat zij namens de Gemeenschap in de betrokken internationale organen een voorstel zou moeten doen tot het indienen van een amendement op het Verdrag van Washington betreffende de internationale handel in wilde dieren- en plantensoorten die met uitroeiing worden bedreigd, in die zin dat babyzeehonden daar ook onder worden begrepen?

⁽¹⁾ PB nr. C 167 van 21. 7. 1976, blz. 16.

Antwoord*(6 juni 1977)*

1. Neen.
2. Neen. Het is thans niet de bedoeling van de Commissie om voor te stellen het gebruik van huiden van babyzeehonden in de Gemeenschap te verbieden, aangezien zeehonden niet behoren tot de diersoorten die met uitroeiing worden bedreigd.
3. De desbetreffende diersoort wordt wegens de hierboven vermelde redenen niet door de Conventie van Washington beschermd.

Voorts herinnert de Commissie het geachte Parlements lid eraan dat zij toestemming van de Raad heeft gekregen om onderhandelingen te voeren over de toetreding van de Gemeenschap tot deze conventie.

Zij acht het dan ook niet noodzakelijk om nu een voorstel in te dienen tot wijziging van een conventie waarvan de Gemeenschap als zodanig nog geen deel uitmaakt.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 145/77**van mevrouw Kruchow****aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen***(20 april 1977)*

Betreft: Munitie voor de jacht

Kan de Commissie mededelen of zij bereid is een verbod in te voeren inzake het gebruik bij de jacht van hagel, dan wel op andere wijze verontreiniging van het milieu door het gebruik van dit uit lood bestaande produkt te verhinderen?

Antwoord*(25 mei 1977)*

In het voorstel voor een richtlijn betreffende de instandhouding van de vogels, dat de Commissie op 20 december 1976 ⁽¹⁾ bij de Raad heeft ingediend, verbiedt de Commissie het gebruik van hagel bij de jacht niet.

⁽¹⁾ PB nr. C 24 van 1. 2. 1977, blz. 3.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 146/77**van mevrouw Kruchow****aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen***(20 april 1977)*

Betreft: Verontreiniging van de lucht

Welke vorderingen zijn er gemaakt ten aanzien van de kaartering van de banen waarlangs zwevende stofdeeltjes en andere verontreinigende stoffen zich over lange afstanden door de lucht verplaatsen?

Antwoord*(3 juni 1977)*

De Commissie maakt geen enkele kaartering van de banen waarlangs zwevende stofdeeltjes en andere verontreinigende stoffen zich over lange afstanden door de lucht verplaatsen.

Zij ziet toe op de toepassing van Beschikking 75/441/EEG van de Raad van 24 juni 1975 tot instelling van een gemeenschappelijke procedure voor de uitwisseling van inlichtingen tussen de netten voor toezicht en controle met betrekking tot gegevens inzake de luchtverontreiniging door bepaalde zwavelverbindingen en zwevende deeltjes ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ PB nr. L 194 van 25. 7. 1975, blz. 32.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 147/77**van de heer Creed****aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen***(22 april 1977)*

Betreft: Invoer van levende schapen

Gezien de beschikking van de Commissie van 10 maart 1977 ⁽¹⁾, waarin zij de Franse Republiek machtigt beschermende maatregelen te treffen ten aanzien van de invoer van levende schapen, schapevlees en lamsvlees van oorsprong uit derde landen en in vrij verkeer tussen de Lid-Staten, wordt de Commissie verzocht mede te delen:

1. of zij de Franse Regering heeft verzocht ervoor te zorgen dat de in de Gemeenschap geldende regels van oorsprong in acht worden genomen ten aanzien van levende schapen, schapevlees en lamsvlees van oorsprong uit Lid-Staten,
2. of zij ervan overtuigd is dat de Franse Regering in het verleden altijd de regels van oorsprong voor deze produkten in acht heeft genomen, vooral ten aanzien van de invoer in Frankrijk van lams- en schapevlees van oorsprong uit Ierland?

⁽¹⁾ PB nr. L 74 van 22. 3. 1977, blz. 21.

Antwoord*(18 mei 1977)*

1. Bij de kennisgeving aan Frankrijk van de door het geachte Parlements lid genoemde beschikking van 10 maart 1977 heeft de Commissie er nadrukkelijk op gewezen dat de Franse administratie bij de toepassing van de beschikking de voorschriften inzake de vaststelling van de oorsprong in acht moet nemen die zijn vermeld in Verordening (EEG) nr. 964/71 van de Commissie van 10 mei 1971 ⁽¹⁾.

2. Volgens de huidige nationale bepalingen worden door Frankrijk alleen die schapen en lammeren als van oorsprong uit een Lid-Staat beschouwd welke op het grondgebied van deze Lid-Staat zijn geboren, gehouden en geslacht.

⁽¹⁾ PB nr. L 104 van 11. 5. 1971, blz. 12.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 148/77**van de heer McDonald****aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen***(22 april 1977)*

Betreft: Reclame voor alcoholhoudende dranken

Is het de Commissie bekend:

1. dat met ingang van 1 januari 1977 reclame voor alcoholhoudende dranken van groep 5 van de Franse reclamecode niet langer is toegestaan bij de Franstalige radiozenders Radio-Télé-Luxembourg, Europe nr. 1, Sud Radio, Radio Monte-Carlo en Radio Andorre,
2. dat er geen verbod geldt voor alcoholhoudende dranken van de groepen 1, 2 en 4, terwijl er een speciale regeling is getroffen voor alcoholhoudende dranken van groep 3,
3. dat dit verbod voortvloeit uit een „overeenkomst” tussen de betrokken zenders en de Franse Regering?

Kan de Commissie gezien het bovenstaande mededelen welke maatregelen zij denkt te nemen om het discriminerende aspect van het verbod teniet te doen?

Antwoord*(3 juni 1977)*

De Commissie is op de hoogte van de door de geachte Afgevaardigde beschreven feiten en beseft dat de overeenkomst tussen de Franse Regering in enkele Franstalige radiozenders discriminatie tot gevolg kan hebben.

Het doel van de overeenkomst is de toepassing van de regeling inzake reclame voor alcoholhoudende dranken tot deze zenders uit te breiden; welnu, de Commissie heeft reeds in haar antwoorden op de schriftelijke vragen nrs. 123/76 en 860/76 ⁽¹⁾ van de heer Cousté gesteld dat zij de procedure volgens artikel 169 heeft ingeleid om van de Franse overheid wijziging van de gevraagde regeling te verkrijgen, hetgeen tevens een wijziging zou betekenen van de door de geachte Afgevaardigde genoemde overeenkomst.

⁽¹⁾ PB nr. C 203 van 30. 8. 1976, blz. 2 en nr. C 84 van 4. 4. 1977, blz. 25.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 152/77**van de heer Hougardy****aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen***(22 april 1977)*

Betreft: Europese Stichting

De Europese Raad heeft onlangs te Rome de Commissie opgedragen een onderzoek in te stellen over de oprichting van een Europese Stichting.

Gezien het belang van deze Stichting, die, zoals de heer Tindemans in zijn rapport over de Europese unie heeft opgemerkt, tot taak zal hebben alles te bevorderen wat „kan bijdragen tot een

beter begrip tussen onze volken" en moet doen blijken „dat de totstandkoming van de Europese unie de zaak van iedereen kan en moet zijn", wordt de Commissie verzocht mede te delen hoe zij tegenover dit initiatief staat.

Hoe zal dit worden gefinancierd?

Wanneer zal zij in staat zijn de resultaten van deze studie mee te delen?

Antwoord

(6 mei 1977)

De Commissie heeft reeds de nodige voorzieningen getroffen om overeenkomstig de opdracht van de Europese Raad van 25 en 26 maart een studie te maken van de betekenis en de aard van de activiteiten van een dergelijke stichting en over haar organisatie en financiering. Deze studie zal verricht worden met de medewerking van deskundigen van buiten. De Commissie is voornemens in het licht van de resultaten van deze studie in de loop van het jaar een voorstel bij de Raad in te dienen.

De wijze waarop een dergelijke stichting gefinancierd gaat worden is een van de onderwerpen van de studie waarmee de Commissie een begin gaat maken. Deze financiering zal voor een groot deel gebaseerd kunnen zijn op particuliere middelen met een aangepaste bijdrage van de zijde van de Gemeenschappen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 153/77

van de heer **Waltmans**

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(21 april 1977)

Betreft: Opbergen van kernafval

1. Is het waar dat door de Nederlandse Regering voor het onderzoek ten behoeve van een programma voor het ondergronds opbergen van kernafval bij de Europese Commissie om steun is gevraagd en, zo ja, wilt U dan dit verzoek en het begeleidend rapport openbaar maken?
2. Werd overwogen dit onderzoekprogramma communautair te organiseren en was dat een van de redenen voor het indienen van een subsidieverzoek bij de Commissie?
3. Mag uit het in behandeling nemen van dit verzoek van de Nederlandse Regering worden afgeleid dat er nog steeds geen zekerheid bestaat over de mogelijkheid van opslag van kernafval in zoutkoepels?
4. Zo het antwoord op vraag 3 ontkennend luidt, moet dan gevreesd worden dat nationale regeringen die dit onderzoek uit hun handen in die van de Gemeenschap willen geven, dat doen vanuit de illusie dat de opslag aldus aanvaardbaar wordt voor bevolking en overheid?

Antwoord

(23 juni 1977)

1. Het vijfjarenprogramma voor indirecte actie van de Commissie inzake het beheer en de opslag van radioactieve afvalstoffen, dat op 26 juni 1975 door de Raad werd goedgekeurd ⁽¹⁾ en met betrekking waartoe het Europese

⁽¹⁾ PB nr. L 178 van 9. 7. 1975, blz. 28.

Parlement op 9 april 1975 een gunstige resolutie heeft aangenomen ⁽²⁾, is gericht op studie en onderzoek van de mogelijkheden van lozing van radioactief afval in geologische formaties.

⁽²⁾ PB nr. C 95 van 28. 4. 1975, blz. 30.

Reeds in december 1975 werd door de Stichting Energieonderzoek Centrum Nederland (ECN) met de Commissie contact opgenomen ten einde de mogelijkheden te bestuderen van deelneming aan het communautaire programma. Tussen de Commissie en het ECN zijn thans contractuele onderhandelingen aan de gang ten einde de modaliteiten van een dergelijke samenwerking vast te stellen. De resultaten die met deze onderzoekactie zullen worden verkregen, zullen worden verspreid overeenkomstig het stelsel van de verspreiding van kennis waarvan sprake is in hoofdstuk II van het Euratom-Verdrag.

2. Werkzaamheden in situ op het gebied van de lozing in geologische formaties kunnen uiteraard slechts in de Lid-Staten en onder de verantwoordelijkheid van de Lid-Staten worden uitgevoerd. In het Nederlandse onderzoekprogramma is de bestudering voorzien van de mogelijkheden tot opslag van radioactief afval in zoutkoepels; overigens vormt dit programma een aanvulling op soortgelijke programma's die in andere landen ten uitvoer worden gelegd. Met de inpassing ervan in het communautaire programma zal de uitwisseling van kennis worden bevorderd en overbodig dubbel werk worden voorkomen tussen de verschillende landen, waarbij de financiële bijdrage van de Commissie de uitvoering van dit programma kan bespoedigen.

3. De afvoer van sterk radioactief afval en van alfa-afval in geschikte geologische formaties wordt door de deskundigen unaniem als de oplossing beschouwd die in de huidige situatie de meeste kansen biedt op een isolatie van dat afval op lange termijn. Bij bepaalde geologische structuren kan aan alle voorwaarden voldaan zijn voor de inrichting van dergelijke opslagplaatsen, bij voorbeeld bij zoutformaties, kleiformaties en kristallijngesteente. Bij de huidige stand van onze kennis kan evenwel nog niet worden uitgemaakt welke soort formatie het best voor de afvoer van dat soort afval geschikt is. Het is juist een van de doelstellingen van het communautaire programma om met betrekking tot enkele concrete gevallen de opslagomstandigheden in situ te bestuderen. In het experimentele stadium en voordat het besluit tot definitieve lozing zal worden genomen zullen de afvalstoffen in ieder geval recupererbaar blijven.

4. De Commissie is van mening dat deelneming aan het communautaire programma niet betekent dat de nationale regeringen afstand doen van hun verantwoordelijkheid. Een dergelijke deelneming houdt daarentegen een samenvoeging van kennis en energie in en kan dus alleen maar met succes bijdragen tot het vinden van een definitieve oplossing voor het vraagstuk van het radioactief afval, dat op Europees niveau wordt gesteld.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 158/77

van de heer Ellis

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(22 april 1977)

Betreft: Lijst van kerncentrales in de Gemeenschap

Kan de Commissie een lijst publiceren van alle kerncentrales die in de landen van de Gemeenschap in bedrijf, in aanbouw of geprojecteerd zijn, onderverdeeld naar type (licht-waterreactor, hoge-temperatuurreactor, enz.) en geïnstalleerd vermogen?

Antwoord

(13 juni 1977)

Binnen de grenzen van artikel 44 van het Euratom-Verdrag, is de Commissie bereid om een lijst te publiceren met de door de geachte Afgevaardigde vermelde gegevens, zodra zij alle desbetreffende informatie, waarover zij beschikt, heeft kunnen controleren.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 163/77
van de heer Martens
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(27 april 1977)

Betreft: Levering tarwe als wereldvoedselhulp

Ik zou de Commissie erkentelijk zijn voor een antwoord op onderstaande vragen:

1. Wat is in 1976 het aandeel van de EG geweest in de levering van tarwe en/of tarwebloem?
2. Uit welke landen waren de leveringen afkomstig, met vermelding van de overeenkomstige hoeveelheden?
3. Onder welke voorwaarden mag bloem of meel geleverd worden in plaats van tarwe?

Antwoord
(22 juni 1977)

1 en 2. In 1976 zijn door de EEG de volgende leveringen van tarwe als voedselhulp verricht:

(in ton)

Programma	Ontvangend land of organisatie	Hoeveelheid tarwe	Lid-Staat waarin de aanbesteding is gehouden	Oorsprong van de tarwe
1973/1974	ICRK	1 400	België	België
	Totaal 1973/1974	1 400		
1974/1975	Afghanistan	2 500	Frankrijk	Frankrijk
1974/1975	Benin	2 500	België	België
1974/1975	Malta	2 000	België	België
1974/1975	Honduras	3 500	Bondsrepubliek Duitsland	Bondsrepubliek Duitsland
1974/1975	Peru	7 500	België	België
1974/1975	Kaapverdise eilanden	1 000	Frankrijk	Frankrijk
1974/1975	Mauretanië	7 500	Frankrijk	Frankrijk
1974/1975	Libanon	2 589	België	België
1974/1975	Somalië	2 000	Italië	Italië
1974/1975	Rwanda	2 500	België	België
1974/1975	WVP	6 265	België	België
	Totaal 1974/1975	39 854		
1975/1976	Egypte	24 000	Bondsrepubliek Duitsland	Bondsrepubliek Duitsland
1975/1976	Benin	1 000	België	België
1975/1976	Soedan	7 000	Bondsrepubliek Duitsland	Bondsrepubliek Duitsland
1975/1976	Peru	2 500	België	België
1975/1976	Somalië	15 000	Italië	Italië
1975/1976	AR Jemen	6 000	Bondsrepubliek Duitsland	Bondsrepubliek Duitsland
1975/1976	Zambia	1 500	België	België
1975/1976	UNHCR (Cyprus)	4 411	België	België
	Totaal 1975/1976	61 411		

3. Volgens het Voedselhulpverdrag van 1971 en het bijbehorend intern reglement mag voor voedselhulp bestemd graan in de vorm van verwerkte produkten worden geleverd. Is dit het geval, dan wordt de bijdrage afgetrokken van de hoeveelheid tot de levering waarvan elke partij bij het Verdrag zich heeft verbonden, volgens de in de transactie toegepaste omrekeningswaarde. De Gemeenschap pleegt 100 gewichtseenheden tarwemeel te rekenen voor 151 gewichtseenheden zachte tarwe, volgens de bepalingen van Verordening (EEG) nr. 162/67 van 23 juni 1967 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ PB nr. 128 van 27. 6. 1967, blz. 2574.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 164/77

van de heer Martens

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(28 april 1977)

Betreft: Suiker uit de ACP-landen

Gaarne ontving ik van de Commissie antwoord op onderstaande vragen:

1. Welke hoeveelheden suiker werden krachtens de Overeenkomst van Lomé in de periode 1 augustus 1975 tot 31 juli 1976 ingevoerd?
2. Hoe was deze invoer gespreid over de Lid-Staten?
3. Welke was de gemiddelde prijs franco invoerhaven?
4. Hoeveel bedroegen de raffineringkosten per ton?
5. Hoeveel zou de uitvoer naar derde landen van een met de invoer overeenkomende hoeveelheid kosten op grond van de thans vigerende exportrestituties?

Antwoord

(20 juni 1977)

1. In witte suiker uitgedrukt bedroegen deze hoeveelheden 1 250 602 ton. 2. Frankrijk 2 043 ton, Bondsrepubliek Duitsland 198 ton, Ierland 47 477 ton, Nederland 200 ton, Verenigd Koninkrijk 1 200 684 ton. 3. Aangezien alle ACS-suiker in het kader van particuliere handelsovereenkomsten wordt ingevoerd, beschikt de Commissie niet over de nodige gegevens om de gemiddelde prijs die voor deze suiker is betaald te kunnen berekenen.	4. Ten aanzien van de raffineringkosten is sprake van niet onbeduidende verschillen naar gelang van het type van raffinaderij. Het is niet mogelijk een representatieve kostprijs te bepalen. De Commissie moge het geachte Parlementslid verwijzen naar haar antwoord op schriftelijke vraag nr. 228/76 ⁽¹⁾ van de heer Schuijt. 5. Ongeveer 210 miljoen rekeneenheden bij het huidige peil van de uitvoerrestituties.

⁽¹⁾ PB nr. C 244 van 18. 10. 1976, blz. 13.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 166/77
van de heer Maigaard
aan de Raad van de Europese Gemeenschappen
(28 april 1977)

Betreft: Verdragswijzigingen

Om welke reden is de Raad bij het aanbrengen van Verdragswijzigingen herhaaldelijk afgeweken van de normale procedure overeenkomstig artikel 236 van het EEG-Verdrag (zie b.v. de toepassing van artikel 235 in verband met de uitvaardiging van Verordening (EEG) nr. 1172/76 van 17 mei 1976 houdende instelling van een financieel mechanisme)?

Antwoord
(15 juni 1977)

Bij herziening van de Verdragen heeft de Raad steeds de bij deze Verdragen bepaalde procedures nageleefd.

Voor wat de door het geachte Parlements lid bedoelde Verordening (EEG) nr. 1172/76 betreft, gaat het niet om een wijziging van het bij de berekening van de bijdragen van de Lid-Staten aan de begroting gevolgde systeem, maar om de instelling, in het kader van de toepassing van de Verdragen, van een financieel mechanisme „dat een tegemoetkoming ten laste van de begroting van de Gemeenschappen omvat ten behoeve van Lid-Staten die zich in een bijzondere economische situatie bevinden en wier economie een onevenredige last bij de financiering van voornoemde begroting draagt” ⁽¹⁾. Aangezien in het Verdrag geen specifieke bevoegdheden zijn gegeven ter instelling van zulk een financieel mechanisme, werd overeengekomen om een beroep te doen op artikel 235 van het Verdrag tot oprichting van de EEG.

⁽¹⁾ PB nr. L 131 van 30. 5. 1976, blz. 7.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 171/77
van de heer Maigaard
aan de Raad van de Europese Gemeenschappen
(28 april 1977)

Betreft: Toepassingsgebied van artikel 235 van het EEG-Verdrag

Is de Raad van mening dat artikel 235 van het EEG-Verdrag kan bijdragen tot de verwezenlijking van de economische en monetaire unie, dan wel de Europese unie?

Antwoord
(15 juni 1977)

1. Artikel 235 van het EEG-Verdrag heeft ten grondslag gelegen aan belangrijke verwezenlijkingen zoals de oprichting van het Europees Fonds voor Monetaire Samenwerking of de mogelijkheid tot uitgifte van communautaire leningen, en kan ook als grondslag dienen voor nieuwe verwezenlijkingen met het oog op de instelling van de economische en monetaire unie,

mits aan de in dit artikel gestelde voorwaarden voor toepassing ervan is voldaan. Dat neemt niet weg dat de Raad het op een bepaald ogenblik noodzakelijk kan achten om zich op andere bepalingen van het Verdrag of op artikel 236 te beroepen.

2. De Raad heeft zich niet behoeven uit te spreken over een eventuele gebruikmaking van artikel 235 van het EEG-Verdrag als grondslag voor de verwezenlijking van de Europese unie.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 175/77

van de heer Maigaard

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(28 april 1977)

Betreft: Bevoegdheid van de EG op het gebied van milieubescherming

1. In hoeverre is de bevoegdheid van de EG – tegenover die van de Lid-Staten – op het gebied van milieubescherming sedert 1 januari 1973 uitgebreid?
2. Welke typen rechtshandeling zijn daarbij aangewend?
3. Op welke juridische grondslag steunen zij in de verschillende gevallen?

Antwoord

(13 juni 1977)

1. De Commissie heeft in haar antwoord op schriftelijke vraag nr. 60/73 van de heer Jahn ⁽¹⁾ er reeds op gewezen dat de ondertekenaars van het EEG-Verdrag zich in de preambule onder andere ten doel hebben gesteld: „de voortdurende verbetering van de omstandigheden waaronder hun volkeren leven en werken” en „de ontwikkeling van hun volkshuishoudingen”; dat de staatshoofden of regeringsleiders die op 19 en 20 oktober 1972 te Parijs bijeen waren, bovendien bijzonder de nadruk hebben gelegd op de noodzaak om de werkzaamheden van de Commissie meer af te stemmen op de verbetering van de levenskwaliteit en in dit verband het belang hebben onderstreept van een beleid inzake de milieubescherming in de Gemeenschap.

In punt 8 van het Slotcommuniqué van deze conferentie verzoeken zij de Instellingen van de Gemeenschap vóór 31 juli 1973 een actieprogramma met een nauwkeurig tijdschema op te stellen.

Een actieprogramma van de Europese Gemeenschappen inzake het milieu werd goedgekeurd door de verklaring van de Raad van de Europese Gemeenschappen en van de

vertegenwoordigers van de Regeringen der Lid-Staten, in het kader van de Raad bijeen op 22 november 1973.

Bovendien hebben de Raad en de vertegenwoordigers van de Regeringen van de Lid-Staten in het kader van de Raad bijeen op 17 mei 1977 de resolutie goedgekeurd inzake de voortzetting en verwezenlijking van een beleid en een actieprogramma van de Europese Gemeenschappen inzake het milieu.

Krachtens dit actieprogramma heeft de Raad een bepaald aantal handelingen vastgesteld met name betreffende de kwaliteit van het water, de verwijdering van afvalstoffen en de preventie van luchtverontreiniging en geluidshinder.

2. De dwingende rechtshandelingen die de Raad tot op heden op het gebied van het milieu heeft vastgesteld zijn verordeningen, richtlijnen en besluiten.

3. Als juridische basis voor de verschillende handelingen die door de Raad werden vastgesteld golden de artikelen 100 en/of 235 van het EEG-Verdrag. Het kan echter voorkomen dat de Raad handelingen met gevolgen voor het milieu vaststelt op basis van andere Verdragsbepalingen, zoals dit bij voorbeeld het geval was voor de richtlijn inzake de landbouw in bergstreken, die gebaseerd is op artikel 43 van het EEG-Verdrag.

⁽¹⁾ PB nr. C 89 van 25. 10. 1973, blz. 5.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 177/77

van de heer Kofod

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(28 april 1977)

Betreft: Rundvleesmarkt

In 1976 heeft de Raad van de Europese Gemeenschappen besloten (zie Verordeningen (EEG) nr. 2453/76 ⁽¹⁾ en (EEG) nr. 2697/76 ⁽²⁾) om 40 000 ton bevroren rundvlees uit de voorraden van de interventiebureaus van de Gemeenschap aan Italië te leveren. Deze leveranties van rundvlees hebben tegen interventieprijzen plaatsgevonden en waren klaarblijkelijk bedoeld om de Italiaanse betalingsbalans te versterken en om een deel van de aanzienlijke rundvleesoverschotten weg te werken. De Commissie wordt dan ook verzocht de volgende vragen te beantwoorden:

1. Is de Commissie niet van mening dat een dergelijke verkoop schadelijk is voor de belangen van zowel de Italiaanse rundvleesproducenten als de rundvleesproducenten in de andere Lid-Staten van de EG, die daardoor aan buitensporige concurrentie worden blootgesteld?

⁽¹⁾ PB nr. L 279 van 9. 10. 1976, blz. 3.

⁽²⁾ PB nr. L 304 van 6. 11. 1976, blz. 19 en PB nr. L 318 van 18. 11. 1976, blz. 20.

2. Is de Commissie niet van mening dat het op de Italiaanse markt brengen van bevroren rundvlees een risico inhoudt voor de afzetmogelijkheden op lange termijn van rundvlees op de Italiaanse markt?
3. Hoe denkt de Commissie de gevolgen voor de invoer van bevroren rundvlees uit derde landen te evalueren?
4. Denkt de Commissie dat dergelijke maatregelen kunnen bijdragen tot herstel op langere termijn van het evenwicht op de rundvleesmarkt in de Gemeenschap?
5. Erkent de Commissie dat het voor het EOGFL minder kostbaar en bovendien passender zou zijn een contingentenstelsel toe te passen krachtens hetwelk Italië wordt gemachtigd een zekere hoeveelheid niet-bevroren rundvlees tegen interventieprijzen in te voeren, met betaling door het EOGFL van het prijsverschil aan de exporterende landen, de inning van een compenserende heffing op de invoer in Italië – om de Italiaanse producenten niet te benadelen – en de toewijzing van de opbrengst van deze heffing aan de Italiaanse rundveefokkers die zich in een moeilijke situatie bevinden, ten einde de nationale productie te steunen?

Antwoord

(6 juni 1977)

1, 2 en 4. De verkoop van rundvlees dat door andere Lid-Staten aan Italië is geleverd, zal de producenten noch op korte, noch op lange termijn nadeel berokkenen.

Voor de verkoop van dit bevroren rundvlees van de interventiebureaus aan de slagers golden dezelfde prijzen als voor de normale verkoop van bevroren rundvlees uit interventievoorraden.

Aangezien dit rundvlees rechtstreeks via detailhandelaren zal worden verkocht tegen gecontroleerde maximumverkooprijzen, kan dit over de hele linie resulteren in een stijging van het rundvleesverbruik, die ook na het einde van de speciale verkoop van bevroren rundvlees kan aanhouden en de producenten over een lange periode ten goede kan komen.

3. Het is nu nog te vroeg om de invoer van bevroren rundvlees uit derde landen te evalueren. De Commissie

blijft deze kwestie aandachtig volgen. Men mag er echter van uitgaan dat een deel van dit bevroren rundvlees zal worden gekocht in plaats van de onder normale voorwaarden ingevoerde bevroren deelstukken die door de slagers worden verkocht, en dat dit een aanzienlijk voordeel zal opleveren voor de Italiaanse betalingsbalans.

Een groot deel van het door Italië uit derde landen ingevoerde bevroren rundvlees is altijd alleen door de verwerkende industrie gebruikt. Bij deze speciale verkoop gaat het om bevroren rundvlees dat door de slager wordt verkocht en dat niet van het type en de kwaliteit is die traditioneel door de industrie worden verwerkt.

5. De Commissie is het niet eens met het geachte Parlementslid. Zij is namelijk van mening dat de invoer van vlees uit derde landen in de huidige marktsituatie de hoeveelheid vlees in de opslagplaatsen van de interventiebureaus dreigt te verhogen en daardoor de situatie in de Gemeenschap verergert.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 178/77van de heer **Hougardy**aan de **Commissie van de Europese Gemeenschappen**

(28 april 1977)

Betreft: Vermindering van het huishoudelijk energieverbruik

Het is de Commissie stellig bekend dat het huishoudelijk verbruik van de verschillende energiebronnen in Italië de laatste vijf maanden met 11 % is verminderd, want het is van 21 miljoen 300 duizend ton tot minder dan 20 miljoen ton gedaald.

Is de Commissie van mening dat de oorzaak hiervan moet worden gezocht in klimatologische oorzaken en in de prijsverhogingen, of veeleer in de ter vermindering van het verbruik gevoerde campagne?

Kan de Commissie het percentage van vermindering in de andere landen mededelen?

In hoeverre beantwoorden deze cijfers aan het hiertoe in het plan 1976 tot 1985 tot beperking van de afhankelijkheid op energiegebied opgestelde model?

Is de Commissie van mening dat dit plan behoudens de nodige aanpassingen bruikbaar blijft?

Zo ja, hoe overweegt zij de Raad op zijn verantwoordelijkheid ter zake te wijzen?

Antwoord

(15 juni 1977)

De informatie waarover de Commissie beschikt betreffende de relatieve vermindering van het energieverbruik in de huishoudelijke sector in de afgelopen maanden komen overeen met de door de geachte Afgevaardigde vermelde cijfers. De Commissie is van mening dat de nationale campagne voor besparing in de huishoudelijke sector, die de Italiaanse overheid heeft gevoerd, een overwegende rol bij deze vermindering heeft gespeeld.

Er kunnen geen vergelijkbare gegevens worden verstrekt voor dezelfde sector en dezelfde periode voor de overige landen van de Gemeenschap.

Wat betreft het doel van de vermindering van het energieverbruik voor 1985 is het nog te vroeg om aan te geven in hoeverre dit zal kunnen worden bereikt. De Commissie heeft sedert de goedkeuring door de Raad in 1975 van de

doelstellingen op energiegebied voor 1985 herhaaldelijk gewezen op het belang dat zij hecht aan de noodzaak van beperking van de afhankelijkheid op energiegebied van de Gemeenschap.

Daartoe heeft de Commissie in het kader van haar communautair actieprogramma inzake het nationale gebruik van energie zojuist een tweede reeks aanbevelingen betreffende concrete acties aan de Raad voorgelegd.

Voorts heeft de Raad op 23 maart jl. het voorstel van de Commissie goedgekeurd dat inhoudt dat de hoge functionarissen die verantwoordelijk zijn voor de energiebesparingen in elk van de Lid-Staten, regelmatig bijeenkomen om de situatie te bestuderen en een nieuwe impuls te geven aan de inspanningen op het gebied van energiebesparing. De eerste vergadering zal plaatsvinden op 4 juli 1977.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 181/77 ⁽¹⁾van de heer **Durieux**aan de **Raad van de Europese Gemeenschappen**

(28 april 1977)

Betreft: Rechten van de burgers van de Gemeenschap

Is de Raad niet van mening dat de huidige behandeling van het vraagstuk van de toekenning van speciale rechten aan de burgers van de Gemeenschap slechts een halve maatregel is wanneer

⁽¹⁾ De ministers van Buitenlandse Zaken van de negen Lid-Staten van de Europese Gemeenschappen, in het kader van de politieke samenwerking bijeen, zijn niet voornemens op de gelijklopende vraag (nr. 180/77) te antwoorden, aangezien zij menen dat deze uitsluitend onder de bevoegdheid van de Raad valt.

men krachtens de recente gemeenschappelijke verklaring van de drie Instellingen erkenning en bescherming van ware fundamentele Europese rechten behoort te overwegen?

Antwoord

(27 juni 1977)

Het vraagstuk van fundamentele rechten en dat van de speciale rechten zijn verschillend.

In de gemeenschappelijke verklaring van de drie Instellingen over die fundamentele rechten wordt uiting gegeven aan het belang dat zij hechten aan het waarborgen van deze rechten bij de uitoefening van hun bevoegdheden.

Met de eventuele toekenning van speciale rechten aan de onderdanen van de Lid-Staten der Gemeenschap heeft men iets anders op het oog. De bedoeling hiervan is met name het bevorderen van een betere integratie van deze mensen in de omgeving waarin zij worden opgenomen en hun een bevoorrechte positie te doen innemen ten opzichte van de onderdanen van derde landen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 186/77

van de heer Evans

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(3 mei 1977)

Betreft: Programma's voor regionale ontwikkeling

De bijlage bij het schema van de programma's voor regionale ontwikkeling ⁽¹⁾ bevatte een tijdrooster en termijnen voor de programma's voor regionale ontwikkeling.

Beantwoordt een en ander nog aan de huidige situatie?

Verwacht de Commissie nog vóór eind 1977 allè programma's voor regionale ontwikkeling te hebben ontvangen, zoals vereist in artikel 6 van Verordening (EEG) nr. 724/75 van de Raad ⁽²⁾?

Beantwoorden alle tot dusver ontvangen programma's aan de specificaties bedoeld in het besluit van de Raad, gepubliceerd in Publikatieblad nr. C 69 van 24 maart 1976?

Welke actie stelt de Commissie voor ingeval dit of dat programma niet aan de specificaties beantwoordt?

Welke regeringen hebben bijzonderheden bekendgemaakt over het programma dat zij aan de Commissie hebben voorgelegd?

Overweegt de Commissie om alle programma's in het Publikatieblad te publiceren?

⁽¹⁾ PB nr. C 69 van 24. 3. 1976, blz. 2.

⁽²⁾ PB nr. L 73 van 21. 3. 1975, blz. 1 en PB nr. L 110 van 30. 4. 1975, blz. 110.

Antwoord

(10 juni 1977)

De Commissie heeft overeenkomstig artikel 6 van Verordening (EEG) nr. 724/75 van de Raad van 18 maart 1975, houdende oprichting van een Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling, de programma's voor regionale ontwikkeling van het Verenigd Koninkrijk (op 8 februari

1977), van Denemarken (voor Groenland op 16 februari 1977), 19 van de 22 programma's van de Bondsrepubliek Duitsland (op 8 november 1976 en 21 april 1977) en die van Frankrijk (op 17 mei 1977) ontvangen.

De Commissie hoopt vóór eind 1977 te kunnen beschikken over alle ontwikkelingsprogramma's voor de in artikel 3 van bovenvermelde verordening genoemde regio's waaraan het Fonds bijstand verleent.

De ontvangen programma's beantwoorden in ruime mate aan de aanwijzingen die zijn vervat in het indicatief schema van de programma's voor regionale ontwikkeling, dat het Comité voor regionaal beleid tijdens zijn vergadering van 6 en 7 oktober 1975 heeft goedgekeurd.

De Commissie heeft de betrokken Lid-Staten medegedeeld welke gedeelten van de haar voorgelegde programma's naar haar mening verdienen te worden aangevuld of

ontwikkeld, met name om daaruit prioriteiten voor de inschakeling van de financiële instrumenten van de Gemeenschap te kunnen afleiden. Er dient evenwel op te worden gewezen dat het nieuwe instrument dat door deze programma's wordt gevormd, mettertijd geleidelijk dient te worden verfijnd.

De Regeringen van het Verenigd Koninkrijk en Denemarken hebben het aan de Commissie voorgelegde programma gepubliceerd, eerstgenoemde in een beknopte versie.

De Commissie van haar kant is voornemens deze programma's eveneens te publiceren, eventueel in beknopte vorm, doch niet noodzakelijk in het Publikatieblad.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 189/77

van de heer Hoffmann

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(3 mei 1977)

Betreft: Toekomstige verhouding van de Commissie met de plaatselijke en regionale instanties

1. Is de Commissie van mening dat een echt communautair regionaal beleid alleen op basis van de betrekkingen tussen de Lid-Staten en de Commissie tot stand kan worden gebracht?
2. Acht de Commissie in de toekomst een uitbreiding en verdieping van haar rechtstreekse betrekkingen met de plaatselijke en regionale lichamen in het kader van het communautaire regionale beleid gewenst?
3. Zo ja, welke concrete maatregelen denkt zij te nemen om deze rechtstreekse betrekkingen uit te breiden en te verdiepen?

Antwoord

(17 juni 1977)

1. De Commissie deelt de herhaaldelijk en nog zeer onlangs in de resolutie van het Europese Parlement van 21 april 1977 nopens bepaalde aspecten van het in de toekomst te voeren communautaire regionale beleid door deze instelling geuite wens, dat de bevolking van de betrokken gebieden worden ingeschakeld bij de uitwerking van het regionale beleid van de Gemeenschap, aan de tenuitvoerlegging waarvan zij reeds deelnemen op het niveau van de verwezenlijking van de investeringsprojecten. Het zal de geachte Afgevaardigde evenwel bekend zijn dat de gesprekspartners van de Commissie overeenkomstig de bepalingen van de Verdragen de Lid-Staten zijn.

2 en 3. Zodoende, en zoals de Commissie reeds in haar antwoord op vraag nr. 665/76 van de geachte Afgevaardigde heeft verklaard ⁽¹⁾, hebben het voor het regionale

beleid verantwoordelijke Commissielid, de directeur-generaal voor het regionale beleid en de onder diens verantwoordelijkheid vallende diensten, talrijke contacten met de Europese organisaties van de lokale en regionale overheidsinstanties en talrijke informele ontmoetingen met een groot aantal lokale en regionale autoriteiten gehad. Het Commissielid heeft in de loop van 1977 tweemaal besprekingen gevoerd met de leiders van bovengenoemde organisaties en heeft hen reeds op de hoogte gesteld van zijn voornemen deze informele contacten te intensiveren. Overigens voorziet artikel 5 van het besluit van de Raad van 18 maart 1975 houdende oprichting van een Comité voor regionaal beleid ⁽²⁾ uitdrukkelijk in de mogelijkheid tot inschakeling, zoals onder punt 1 hierboven wordt bedoeld, van de betrokken regionale kringen bij de uitwerking van het regionale beleid van de Gemeenschap.

⁽¹⁾ PB nr. C 27 van 3. 2. 1977, blz. 29.

⁽²⁾ PB nr. L 73 van 21. 3. 1975, blz. 48.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 195/77
van de heer Martens
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(9 mei 1977)

Betreft: Interventie brood- en voedergranen 1973 en 1976

Graag een antwoord op onderstaande vragen:

1. Welke hoeveelheden brood- en voedergranen werden ingeleverd bij de interventiebureaus van elke Lid-Staat in 1973 en 1976?
2. Voor welke bedragen werden deze hoeveelheden aangekocht?
3. Welke bedragen werden toegekend voor de opslagkosten?
4. Welke waren de beginvoorraden per 1 januari 1973 en 1 januari 1976 en de eindvoorraden per 31 december 1973 en 31 december 1976?
5. Welke hoeveelheden werden afgezet
  - a) binnen de Gemeenschap tegen kostprijs en tegen verlaagde prijzen?
  - b) buiten de Gemeenschap tegen kostprijs en tegen verlaagde prijzen?
6. Welke waren de verschillen tussen enerzijds, de voor inkoop- en opslagkosten betaalde bedragen en anderzijds de ontvangsten uit de verkoop, na verrekening van de begin- en eindvoorraden?

Antwoord
(13 juni 1977)

De Commissie wint momenteel de nodige inlichtingen in om de vragen van het geachte Parlementslid te kunnen beantwoorden.

Zij zal niet nalaten hem binnen de kortst mogelijke termijn de bevindingen waartoe haar naspeuringen hebben geleid, ter kennis te brengen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 196/77
van de heer Martens
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(9 mei 1977)

Betreft: Interventie voor varkensvlees 1974 en 1976

Graag een antwoord op onderstaande vragen:

1. Welke hoeveelheden varkensvlees werden ingeleverd bij de interventiebureaus van elke Lid-Staat in 1974 en 1976?

Wat was het aandeel van de particuliere opslagprogramma's?

2. Voor welke bedragen werden deze hoeveelheden aangekocht?
3. Welke bedragen werden toegekend voor opslag, eventueel voor de fabricage van conserven?
4. Welke waren de beginvoorraden per 1 januari 1974 en 1 januari 1976, en de eindvoorraden per 31 december 1974 en 31 december 1976?
5. Welke hoeveelheden werden afgezet
  - a) binnen de Gemeenschap tegen inkoopprijs en tegen verlaagde prijzen?
  - b) buiten de Gemeenschap tegen inkoopprijs en tegen verlaagde prijzen?
6. Welke waren de verschillen tussen enerzijds de voor inkoop, bewaring en fabricage betaalde bedragen, en anderzijds de ontvangsten uit verkoop na verrekening van de begin- en eindvoorraden?
7. Welke instantie is belast met het beheer van de voorraden, waarin bestaat de beheersopdracht?

Antwoord

(20 juni 1977)

1. Het interventietijdvak in de varkensvleessector liep van 10 juli 1974 tot 14 juni 1975 (49 weken). De interventies omvatten slechts steun voor de particuliere opslag en hadden betrekking op 115 000 ton of ongeveer 0,7% van de bruto varkensvleesproductie in 1974 en 1975.
3. Voor de particuliere opslag werd een bedrag uitgegeven van 20,9 miljoen landbouwkoreneenheden (voorlopig bedrag).
- 2, 4, 5 en 6. Daar geen openbare interventieaankopen plaatsvonden, kunnen deze vragen niet worden beantwoord.
7. Over het algemeen worden de nationale interventiebureaus met de uitvoering van en het toezicht op alle soorten interventies belast.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 197/77

van de heer Martens

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(9 mei 1977)

Betreft: Interventies voor rundvlees 1974 en 1976

Graag een antwoord op onderstaande vragen:

1. Welke hoeveelheden rundvlees, karkassen en ontbeend vlees werden bij de interventiebureaus van elke Lid-Staat ingeleverd in de jaren 1974 en 1976?

Wat was het aandeel van de programma's particuliere opslag?

2. Voor welke bedragen werden deze hoeveelheden aangekocht?

3. Welke bedragen werden uitgekeerd voor opslagkosten en eventueel fabricagekosten van conserven?

4. Welke waren de beginvoorraden per 1 januari 1974 en 1 januari 1976 en de eindvoorraden per 31 december 1974 en 31 december 1976?

5. Welke hoeveelheden werden afgezet
- a) binnen de Gemeenschap respectief tegen nagenoeg inkoopprijs en tegen verlaagde prijs?
- b) buiten de Gemeenschap respectief tegen inkoop-prijzen en tegen verlaagde prijzen?
6. Welke waren de verschillen tussen de voor inkoop- en opslagkosten betaalde bedragen enerzijds en de bij de afzet, na verrekening van de eventuele begin- en eindvoorraden ontvangen bedragen anderzijds?
7. Welke instantie is belast met het beheer van de voorraden, waarin bestaat deze beheersopdracht; hoeveel leden telt het personeel en wat is zijn kwalificatie?
- Is de bewering gegrond dat het beheer meer gericht is op het beveiligen van de bevoorrading dan op kostenbeheersing van het interventiebeleid?

Antwoord*(13 juni 1977)*

De Commissie wint momenteel de nodige inlichtingen in om de vragen van het geachte Parlementslid te kunnen beantwoorden.

Zij zal niet nalaten hem binnen de kortst mogelijke termijn de bevindingen waartoe haar naspeuringen hebben geleid, ter kennis te brengen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 198/77van de heer **Martens**

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(9 mei 1977)

Betreft: Interventies voor zuivelproducten 1973 en 1976

Graag een antwoord van de Europese Commissie op onderstaande vragen:

1. Welke hoeveelheden boter, magere-melkpoeder en houdbare kaas werden ingeleverd bij de interventiebureaus van elke Lid-Staat in de jaren 1973 en 1976?
2. Voor welke bedragen werden deze hoeveelheden aangekocht, eventueel vervoerkosten inbegrepen?
3. Welke bedragen werden uitgekeerd voor opslagkosten?
4. Welke waren de beginvoorraden per 1 januari 1973 en per 1 januari 1976 en de eindvoorraden per 31 december 1973 en 31 december 1976?

5. Welke hoeveelheden werden afgezet
  - a) binnen de Gemeenschap, respectievelijk tegen nagenoeg inkooprijzen en tegen verlaagde prijzen?
  - b) buiten de Gemeenschap, respectievelijk tegen inkoop-prijs en tegen verlaagde prijs?
  6. Welke waren de verschillen tussen de enerzijds voor inkoop, vervoer en opslagkosten betaalde bedragen, en anderzijds de uit de afzet, na verrekening eventueel van de begin- en eindvoorraden ontvangen bedragen?
  7. Welke instantie is belast met het beheer van de voorraden; waarin bestaat deze beheersfunctie; hoeveel leden telt het personeel en wat is zijn kwalificatie?
- Is de bewering juist dat het beheer meer gericht is op beveiligen van de bevoorrading dan op de kostenbeheersing van het interventiebeleid?

Antwoord*(7 juni 1977)*

De Commissie wint momenteel de nodige inlichtingen in om de vragen van het geachte Parlementslid te kunnen beantwoorden.

Zij zal niet nalaten hem binnen de kortst mogelijke termijn de bevindingen waartoe haar naspeuringen hebben geleid, ter kennis te brengen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 201/77
van de heer Howell
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(6 mei 1977)

Betreft: Boterproductie

Kan de Commissie mededelen welk percentage de boterproductie uitmaakt van het brutoproduct van de Gemeenschap?

Antwoord
(22 juni 1977)

In 1975 bedroeg het brutoproduct van de Gemeenschap tegen marktprijzen en tegen de geldende wisselkoersen 1 017,7 miljard Europese rekeneenheden.

In dezelfde periode bedroeg de waarde van de boterproductie op basis van de gemeenschappelijke prijzen ongeveer 3,4 miljard Europese rekeneenheden, dit is 0,3 % van het brutoproduct van de Gemeenschap.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 207/77
van de heer Seefeld
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(6 mei 1977)

Betreft: Reflecterende kentekenplaten van motorvoertuigen

In haar antwoord op schriftelijke vraag nr. 132/75 ⁽¹⁾ verklaart de Commissie dat zij voortsnog niet van plan is voorstellen te doen tot invoering van reflecterende kentekenplaten in de Gemeenschap. Er staat letterlijk: „Inmiddels volgt zij met grote belangstelling de werkzaamheden die op dit gebied worden verricht.”.

Aangezien sedertdien ongeveer twee jaar zijn verstreken, wordt de Commissie verzocht mede te delen tot welke conclusies haar waarnemingen intussen hebben geleid.

⁽¹⁾ PB nr. C 192 van 22. 8. 1975, blz. 19.

Antwoord
(10 juni 1977)

Gezien de beschikbare middelen en het vele andere dringend werk is de Commissie genoodzaakt haar actie op transportgebied te concentreren op een beperkt aantal prioritaire taken. Er bestaat momenteel geen voorstel voor een initiatief inzake reflecterende kentekenplaten.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 208/77

van mevrouw Ewing

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(6 mei 1977)

Betreft: Verslag over regionale cultuur

Welke maatregelen heeft de Commissie genomen naar aanleiding van het te haren behoeve opgestelde en in september 1976 ingediende verslag over regionale cultuur in de Gemeenschap?

Antwoord

(27 juni 1977)

Het op initiatief van de Commissie en in het kader van haar voorlichtingsprogramma opgestelde verslag is de Commissie in november 1976 in de voorlopige vorm van een getypt document met vele bijlagen voorgelegd.

Om uitsluitend budgettaire redenen heeft de Commissie gemeend niet zelf de kosten van een publikatie van het verslag voor haar rekening te moeten nemen. Zij heeft de auteur machtiging verleend vrijelijk over zijn studie te beschikken en door een uitgever naar keuze te laten publiceren.

De Commissie is bereid een kopie van het verslag, waarvan de geachte Afgevaardigde reeds kennis heeft genomen, aan de leden van het Europese Parlement die hierom verzoeken, te doen toekomen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 210/77

van de heer Cousté

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(10 mei 1977)

Betreft: Belasting op bier en wijn in de Europese Gemeenschap

Bier en wijn zijn de twee door gisting verkregen alcoholische dranken die in de Europese Gemeenschap het meest worden geconsumeerd en die meer dan de andere onderling verwisselbaar zijn.

Men kan dus inderdaad zeggen dat deze twee produkten rechtstreeks met elkaar concurreren.

Nu wordt in sommige Lid-Staten de vrije mededinging tussen deze dranken volledig vervalst door fiscale maatregelen, die met name tot gevolg hebben dat de toegang tot

de wijnmarkt hier wordt belemmerd, ten nadele van een groot aantal consumenten.

Zoals men weet heeft dit verschijnsel bij voorbeeld in het Verenigd Koninkrijk buitensporige afmetingen aangenomen, en ook is bekend dat de Belgische Regering per 1 april 1977 de BTW op wijn van 14 % tot 25 % heeft verhoogd, terwijl daarentegen de BTW op bier 14 % is gebleven.

Welke maatregelen heeft de Commissie genomen of wanneer denkt zij deze te nemen, ter opheffing van discriminaties die zo flagrant in strijd zijn met artikel 95, tweede alinea, van het EEG-Verdrag?

Antwoord

(23 juni 1977)

De door het geachte Parlementslid gesignaleerde gevallen zijn de Commissie bekend.

Zij heeft tegen het Verenigd Koninkrijk een procedure geopend in verband met de belasting op wijn in verhouding tot die op bier die zich in een gevorderd stadium bevindt, terwijl de onlangs door het Koninkrijk België getroffen maatregelen door haar aandachtig worden bestudeerd.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 216/77
van de heer Dondelinger
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(26 mei 1977)

Betreft: Rechten van de mens

Kan de Commissie mededelen:

1. of zij, gezien het „allergrootste belang” dat de Europese Instellingen blijkens hun gemeenschappelijke verklaring van 5 april 1977 toekennen aan de eerbiediging van de beginselen die zijn neergelegd in het Europese verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, niet van mening is dat de ratificatie van alle artikelen van dit verdrag bijzonder belangrijk is en dat zij er derhalve met klem bij Frankrijk op moet aandringen dat dit land artikel 25 bekrachtigt, waarin het individuele recht is neergelegd om zich met een klacht tot het Europese Hof voor de Rechten van de Mens te wenden;
2. of zij niet meent dat deze ratificatie er niet alleen toe leidt dat het bestaande onderscheid tussen de burgers van de Gemeenschap wordt opgeheven, doch dat tevens bevoegdheidsconflicten tussen het Hof van Justitie te Luxemburg en het Hof van Straatsburg worden voorkomen? Aldus zou het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen in alle gevallen die een schending van de rechten van de mens in engere zin betreffen niet bij wege van prejudiciële beslissing behoeven uit te spreken, zoals is geschied in de zaak Rutuli ⁽¹⁾, omdat de betrokkene zich namelijk rechtstreeks tot het Europese Hof voor de Rechten van de Mens kan wenden?

⁽¹⁾ Zaak 36/75, PB nr. C 9 van 14. 1. 1976, blz. 2.

Antwoord
(17 juni 1977)

Hoewel zij de bezwaren erkent die verbonden kunnen zijn aan het feit dat een Lid-Staat artikel 25 van het Europese verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden niet heeft geratificeerd, meent de Commissie dat het niet op haar weg ligt er bij een Lid-Staat op aan te dringen internationale regelingen welke niet rechtstreeks verband houden met de Europese Gemeenschappen te bekrachtigen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 224/77
van de heer W. Müller en de heer Spillecke
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(26 mei 1977)

Betreft: Saccharine

De Commissie heeft ongetwijfeld kennis genomen van de jongste wetenschappelijke publikaties in de Verenigde Staten over saccharine.

Gezien de uiteenlopende regelingen in de wetgevingen van de Lid-Staten – en daaruit voortvloeiende technische belemmeringen van het handelsverkeer – zou de Commissie volgens het Verdrag voorstellen moeten opstellen voor een harmonisatie op dit gebied, zoals zij reeds voor andere toevoegingsmiddelen heeft gedaan.

Kan de Commissie mededelen:

1. of zij meent dat de kort geleden gepubliceerde onderzoeken zo verontrustend zijn dat zij een zekere voorrang aan dit vraagstuk dient te verlenen;
2. of zij bereid is het wetenschappelijk comité voor de menselijke voeding ten spoedigste te verzoeken zijn oordeel over dit toevoegingsmiddel uit te spreken;
3. indien deze laatste vraag ontkennend wordt beantwoord, hoe zij de inlichtingen denkt te verkrijgen waarover zij moet beschikken om haar taak te kunnen vervullen?

Antwoord

(8 juni 1977)

De geachte Parlementsleden worden verwezen naar de antwoorden van de Commissie op schriftelijke vragen nr. 62/77 ⁽¹⁾ van de heer Martens en nr. 70/77 ⁽²⁾ van de heer Seefeld.

⁽¹⁾ PB nr. C 191 van 10. 8. 1977, blz. 31.

⁽²⁾ PB nr. C 191 van 10. 8. 1977, blz. 33.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 225/77

van de heer Evans

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(25 mei 1977)

Betreft: Milieubescherming

In hoeverre past de Commissie het beginsel „de vervuiler betaalt” toe bij de tenuitvoerlegging van haar actieprogramma inzake het milieu ⁽¹⁾?

⁽¹⁾ PB nr. C 281 van 27. 11. 1976, blz. 20.

Antwoord

(23 juni 1977)

Het beginsel „de vervuiler betaalt” werd voor de Gemeenschap aangenomen ter gelegenheid van de goedkeuring van het eerste Actieprogramma van de Europese Gemeenschappen inzake het milieu ⁽¹⁾.

De toepassingsmodaliteiten ervan werden aangegeven in de aanbeveling van de Raad van 3 maart 1975 „betreffende de toerekening der kosten en het optreden van de overheid op milieugebied” ⁽²⁾.

De Commissie houdt met dit principe rekening bij de uitwerking van haar voorstellen aan de Raad op het gebied van het milieu en bij haar beleid inzake steunverlening ten behoeve van het milieu.

In het Actieprogramma van de Europese Gemeenschappen inzake het milieu (1977 tot 1981), dat door de Raad op 17 mei 1977 werd goedgekeurd, is bepaald dat bepaalde aspecten van de toepassing van het principe „de vervuiler betaalt” nog nader dienen te worden overwogen en bestudeerd. Deze aspecten betreffen onder meer de harmonisatie van de instrumenten voor de werking van de heffingstelsels. In dit verband gaat de Commissie thans de wenselijkheid na om bij de Raad voorstellen in te dienen inzake heffingen op de verontreiniging van water.

⁽¹⁾ PB nr. C 112 van 20. 12. 1973, blz. 1.

⁽²⁾ PB nr. L 194 van 25. 7. 1975, blz. 1.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 226/77

van de heer Evans

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(25 mei 1977)

Betreft: Publikatie van een jaarlijks rapport

Is de Commissie voornemens haar jaarlijks rapport over het consumentenbeleid te publiceren overeenkomstig haar eerste programma voor een beleid inzake bescherming en voorlichting van de consument?

Zo niet, kan zij de redenen voor de vertraging opgeven?

Antwoord

(22 juni 1977)

De Commissie heeft in haar antwoord op schriftelijke vraag nr. 783/76 van de heer W. Müller ⁽¹⁾ medegedeeld dat het eerste jaarverslag over het beleid inzake voorlichting en bescherming van de consument tijdens de eerste helft van dit jaar wordt gepubliceerd. Inmiddels is de tekst definitief goedgekeurd, maar hebben zich moeilijkheden van materiële aard voorgedaan, in het bijzonder bij het vertalen en reproduceren. De Commissie rekt nu op publikatie onmiddellijk na de zomervakantie.

⁽¹⁾ PB nr. C 70 van 21. 3. 1977, blz. 17.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 228/77

van de heer Seefeld

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(25 mei 1977)

Betreft: Betrekkingen tussen de EEG en Zweden

Op welke wijze is een verklaring van volgens de minister van Buitenlandse Zaken van de Duitse Bondsrepubliek bestaande bereidheid van de Europese Gemeenschappen om „samen te werken met de andere Europese staten waarvan het economische bestel in beginsel op de vrije markt is gebaseerd” tot dusverre tot uitdrukking gekomen in de betrekkingen van de EEG met Zweden?

Welke plannen bestaan er voor de toekomst?

Antwoord

(27 juni 1977)

1. De Gemeenschap heeft met Zweden, zoals met de EVA-landen, in 1973 een vrijhandelsovereenkomst gesloten. Met ingang van 1 juli 1977 worden de laatste tariefmuren voor de meeste industrieproducten in het handelsverkeer met Zweden geslecht. Zo ontstaat binnen West-Europa praktisch een markt voor een gebied van meer dan 300 miljoen mensen. Hierdoor wordt de bereidheid van

de Gemeenschap om met Zweden en de andere EVA-landen samen te werken op een wijze onderstreept die geen verdere beklemtoning behoeft. Daarenboven is de Gemeenschap bereid de aanbevelingen inzake verbetering en uitbreiding van de betrekkingen van de Weense topconferentie, waaraan ook Zweden deelnam, diepgaand te bestuderen.

2. Ten aanzien van de toekomstige betrekkingen tussen de EEG en Zweden heeft minister van Buitenlandse Zaken Genscher er zelf op gewezen, „dat een stabiele en economisch sterke EEG de voorwaarde is voor een gunstige economische ontwikkeling in geheel Europa en derhalve in het belang van Zweden is”.

Bovendien is de samenwerking tussen de EEG en Zweden wel gebleken uit de uitwisseling van gegevens op het gebied van milieubescherming, alsmede in het kader van COST- en Euratom-onderzoek inzake thermonucleaire fusie. De jongste topconferentie van de EVA-landen, die op 13 mei 1977 te Wenen plaatsvond, zal bovendien aanleiding zijn om de voortzetting en uitbreiding van de samenwerking tussen de EEG en Zweden te bevorderen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 229/77

van de heer Howell

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(25 mei 1977)

Betreft: Schriftelijke vragen

Wat is de gemiddelde tijd die de Commissie aan de beantwoording van de schriftelijke vragen besteedt?

Antwoord

(10 juni 1977)

De schriftelijke vragen die de Commissie in het eerste kwartaal 1977 heeft ontvangen, zijn door haar na gemiddeld 43 kalenderdagen beantwoord.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 238/77

van de heer Dondelinger

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(2 juni 1977)

Betreft: Belediging van leden van de Commissie van de Europese Gemeenschappen

De heer Michel Debré heeft in het kader van zijn aanvallen op de Europese Instellingen en de leden daarvan op 6 april 1977, tijdens een openbare vergadering van de Franse Nationale Vergadering in tegenwoordigheid van de eerste minister, de heer Raymond Barre, de leden van de Commissie van de Europese Gemeenschappen improductieve en onbelangrijke figuren genoemd.

Hoewel er niet al te veel belang moet worden gehecht aan deze uitlatingen wordt de Commissie niettemin verzocht mede te delen of zij voornemens is formeel te protesteren bij de voorzitter van de Franse Nationale Vergadering?

Antwoord

(15 juni 1977)

De Commissie herinnert het geachte Parlementslid eraan dat het niet haar gewoonte is haar mening te geven over openbare verklaringen die door politici der Lid-Staten worden afgelegd.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 266/77**van de heer K. Nyborg****aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen***(9 juni 1977)*

Betreft: Aanstelling van Deense tolken bij de Instellingen van de Gemeenschap

Wat denkt de Commissie te doen om een verandering te brengen in de ongewenste situatie die is ontstaan in de Deense tolkdiensten bij de Instellingen van de Gemeenschap, waar men door het hanteren van ondeugdelijke procedures bekwame Deense tolken niet opnieuw kan aanstellen op een tijdstip dat zij dringend nodig zijn, hetgeen nog eens wordt bevestigd door het feit dat de Commissie erover denkt om spoedcursussen voor Deense tolken in Denemarken te organiseren?

Antwoord*(23 juni 1977)*

In het belang van het behoud van de kwaliteit van de vertolking past de Commissie op de Deense tolken dezelfde statutaire en administratieve regels toe als op alle conferentietolken.

De Commissie is er zich evenwel van bewust dat er, aangezien het Deens pas in 1973 vergadertaal geworden is, een zeer groot gebrek is aan gekwalificeerde tolken die deze taal kennen. Daarom heeft zij bijzondere moeite gedaan om in deze situatie verbetering te brengen. Zo heeft zij:

1. door middel van een betaalde stage dertien jonge Deense academici vertrouwd gemaakt met het beroep van tolk;

2. aan twaalf tolken welke reeds in dienst van de Commissie waren de mogelijkheid geboden om met name door middel van een door haar betaald studieverblijf in Denemarken een voor het beroep noodzakelijke kennis van het Deens te verkrijgen;
3. 13 miljoen Belgische frank besteed aan de financiering van het onderwijs in het Deens op vijf universitaire tolkeninstituten;
4. subsidie verleend voor een versnelde tolkenopleiding in de Deense taal waarvoor onlangs veertien kandidaten zijn aangewezen. Deze zullen op uitdrukkelijk verzoek van de Deense Regering een opleiding krijgen aan de Handelshogeschool te Kopenhagen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 293/77**van de heer Osborn****aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen***(15 juni 1977)*

Betreft: Energiebesparingsprogramma's

Kan de Commissie aangeven of de Lid-Statens van de Gemeenschap momenteel soortgelijke concrete energiebesparingsprogramma's en fiscale stimuleringsmaatregelen uitwerken, als die welke thans in de Verenigde Staten zijn opgesteld door President Carter? Kan de Commissie tevens mededelen welke maatregelen zij voor de Gemeenschap heeft genomen, onder vermelding van de kosten voor elke categorie van maatregelen, de totale kosten gedurende dit jaar, het afgelopen jaar en de relevante daaraan voorafgaande jaren, alsmede de geraamde uitgaven in de komende jaren?

Antwoord
(22 juni 1977)

De Commissie wint momenteel de nodige inlichtingen in om de vragen van het geachte Parlements lid te kunnen beantwoorden.

Zij zal niet nalaten hem binnen de kortst mogelijke termijn de bevindingen waartoe haar naspeuringen hebben geleid, ter kennis te brengen.
